

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI
FAKULTA PEDAGOGICKÁ
CENTRUM BIOLOGIE, GEOVĚD A ENVIGOGIKY

**INVENTARIZAČNÍ PRŮZKUM FLÓRY V DOBŘÍŠSKÉM
ANGLICKÉM PARKU**
BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

Jiří Havlík

Přírodovědná studia, obor biologie se zaměřením na vzdělávání

Vedoucí práce: RNDr. Iva Traxmandlová, Ph.D.

Plzeň 2022

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci vypracoval samostatně s použitím uvedené literatury a zdrojů informací.

V Plzni, 29. dubna 2022

.....
vlastnoruční podpis

OBSAH

1	ÚVOD	1
2	CÍLE PRÁCE	2
3	CHARAKTERISTIKA ÚZEMÍ.....	3
3.1	HISTORIE MAPOVANÉHO ÚZEMÍ	4
3.2	GEOGRAFICKÉ VYMEZENÍ ÚZEMÍ	5
3.3	GEOMORFOLOGICKÁ A GEOLOGICKÁ CHARAKTERISTIKA ÚZEMÍ	5
3.4	KLIMATICKÉ PODMÍNKY	6
3.5	FYTOGRAFICKÉ ČLENĚNÍ.....	6
3.6	PŘEHLED DŘÍVĚJŠÍCH VÝZKUMŮ.....	7
3.7	BIOTOPY DOBŘÍŠSKÉHO PARKU.....	7
3.7.1	Acidofilní doubravy.....	7
3.7.2	Hercynské dubohabřiny.....	8
3.7.3	Středoevropské bazifilní teplomilné doubravy	8
3.7.4	Suťové lesy	9
3.7.5	Vlhké pcháčové louky	9
3.7.6	Acidofilní suché trávníky	10
3.7.7	Mezofilní ovsíkové louky.....	10
3.8	TYP RŮSTU A EKOLOGICKÉ NÁROKY ROSTLIN	11
3.8.1	Životní strategie.....	11
3.8.2	Původ druhu.....	11
3.8.3	Životní forma.....	12
3.8.4	Ekologické nároky.....	12
4	METODIKA PRÁCE	13
4.1	METODIKA SBĚRU A DETERMINACE	13
4.2	ROZČLENĚNÍ PARKU	13
4.3	METODIKA VYHODNOCOVÁNÍ.....	14
5	VÝSLEDKY	15
5.1	CHARAKTERISTIKA VŠECH NALEZENÝCH DRUHŮ	15
5.1.1	Analýza rostlin dle životní strategie	15
5.1.2	Analýza rostlin dle původu druhu	16
5.1.3	Analýza rostlin dle životních forem	17
5.1.4	Analýza rostlin dle nároku na světlo	19
5.1.5	Analýza rostlin dle nároku na teplo	20
5.1.6	Analýza rostlin dle nároku na vlhkost	21
5.2	NALEZENÉ CHRÁNĚNÉ DRUHY	23
5.3	CHARAKTERISTIKA NALEZENÝCH VZÁCNÝCH DRUHŮ	23
6	DISKUZE.....	30
7	ZÁVĚR	33
8	RESUMÉ	34
9	LITERATURA A ZDROJE.....	35
9.1	LITERATURA.....	35
9.2	INTERNETOVÉ ZDROJE.....	37
10	SEZNAM PŘÍLOH.....	I

1 ÚVOD

Tato práce je zaměřena na inventarizaci flóry Dobříšského anglického parku, který se nachází v obci Dobříš. Dobříš je druhé největší město v Příbramském kraji. Žije zde přibližně devět tisíc obyvatel.

Dobříšskou dominantou je Dobříšský zámek, jehož součástí je právě Anglický park, který jsem si vybral pro svou bakalářskou práci. Cílem práce je inventarizační průzkum cévnatých rostlin, především ohrožených a chráněných druhů. Dobříšský park je významnou lokalitou kvůli své floře, ale hlavně kvůli výskytu páchníka hnědého (*Osmoderma eremita*), díky kterému se stal přírodní památkou (HAVRÁNEK et al. 2010).

2 CÍLE PRÁCE

Cílem mé práce bylo prozkoumat oblast parku z botanického hlediska a zaměřit se na vzácné a ohrožené druhy cévnatých rostlin, vytvoření seznamu rostlinných druhů, které se v parku vyskytují, vypracování podrobnějšího popisu vzácných a ohrožených druhů, obecný popis všech nalezených druhů a provést fotodokumentaci území parku a některých chráněných anebo významných rostlin.

3 CHARAKTERISTIKA ÚZEMÍ

Dobříšský Anglický park se nachází v Dobříši ve Středočeském kraji (Obr. 1). Město se nacházelo na tzv. Zlaté stezce, která vedla z Bavor do Prahy. Park se rozléhá na území Chotobuškého údolí. Nachází se v nadmořské výšce 350 až 380 m nad mořem (OLIČ et al. 1998).

Do parku se přichází z lipového stromořadí. Nalezneme zde mnoho rozmanitých biotopů. Nejvýznamnější jsou acidofilní doubravy, hercynské dubohabřiny, středoevropské bazifilní teplomilné doubravy, suťové lesy, mezofilní ovsíkové louky, vlhké pcháčovité louky a acidofilní suché trávníky (KUGLER 2003). Nachází se zde několik staveb. Stojí zde letohrádek, který je situovaný na pravé straně u hlavního vchodu do parku, nalevo nalezneme skleník-oranžerie a před ním Tritónova fontána. V parku jsou velké nerovnosti, proto v 19. století byl postaven Čertův most, který umožnil cestu kočárem do Staré Hutě skrz park. Dále tu přes zátoku Huťského rybníka stojí tři kamenné mosty (OLIČ et al. 1998).

Obr. 1 Geografická poloha města Dobříše, upraveno ^[1].

V roce 2013 byl park označen za přírodní památku (KADLEC 2019). Hlavním důvodem je výskyt vzácného brouka páchníka hnědého (*Osmoderma eremita*). Další chráněné druhy, které se zde nacházejí, jsou zlatohlávek tmavý (*Oxythyrea funesta*), užovka hladká (*Coronella austriaca*) a invazní želva nádherná (*Trachemys scripta*). Z rostlin, které jsou chráněné, v této lokalitě roste např. česnek chlumní (*Allium senescens*), jetel alpský

(*Trifolium alpestre*), jetel chlumní (*Trifolium montanum*), kakost krvavý (*Geranium sanguineum*), ostřice trsnatá (*Carex cespitosa*), rozrazil klasnatý (*Veronica spicata*) a mnoho dalších (HAVRÁNEK et al. 2010).

3.1 HISTORIE MAPOVANÉHO ÚZEMÍ

Anglické parky vznikaly na začátku 18. století. Šlechta tíhla po změně, byla přesycena vyumělkovanými parky. První dochovaná zmínka o Dobříšském Anglickém parku pochází z roku 1815, kdy byl ale již park plně vybudovaný. „Proto je možné, že můžeme jeho vznik posunout až někdy k r. 1790 a jeho zakladatelem se tak zřejmě stal František Gundakar Colloredo-Mansfel, který zámek Dobříš získal sňatkem s Isabelou, sestrou posledního majitele za šlechtického rodu Mansfeldů“ (OLIČ et al. 1998). Park byl vystaven na místě, kde před ním byla panská bažantnice (KADLEC 2019).

Park v průběhu let procházel mnoho úpravami, které jsou možné zaznamenat z dochovaných map od roku 1815. Budovaly se nové cesty, které během let zanikaly a vznikaly nové. Byly zde vytvořeny dvě hlavní cesty, širší než zbylé, a to z důvodu, aby po nich mohl jet kočár s koňským spřažením. Cesty umožnily dojet do sousedící Staré Hutě (OLIČ et al. 1998).

Po celou dobu se Dobříšský anglický park měnil tak, aby co nejvíce připomínal přirozené lesní prostředí. Vznikly zde dokonce umělé jeskyně a terasovité cesty (MALÝ 1911). Jednou z hlavních dominant je dodnes „Čertův“ most, který se stal součástí parku po roce 1850. Je postaven ze struskových tvárnic. Díky jejich černé barvě most získal své přívlastko „Čertův“ (HIEKE 1984).

Na konci 19. století byl zbořen starý pivovar a o toto území byl park rozšířen. Josef Colloredo-Mansfeld mladší měl rád cestování. Nechával si posílat semena dřevin, které se mu po cestách světem líbily. Poté je nechal sázet v parku (OLIČ et al. 1998). Na začátku dvacátého století byla nalevo od hlavního vchodu do parku, vedle skleníku, vystavena voliéra. Ve které lidé mohli pozorovat cizokrajnou zvěř a ptáky (MALÝ 1911).

Během první světové války se park využíval k pěstování plodin, například brambor. Ale i nadále byl přístupný pro veřejnost, která si mohla koupit vstupenku a užít si klidu v parku. Výdělek ze vstupenek se údajně daroval vojákům v místní nemocnici (KADLEC 2019).

Během druhé světové války byl park na tři roky zabaven Německou říší. Dobříšský zámek se stal sídlem zastupujícího říšského protektora. Poté v parku neprobíhalo příliš

stavebních změn a spíše pomalu chátral. Poté se zámek stal majetkem Československého svazu spisovatelů a park byl majetkem města Dobříš. Až v roce 1996 začalo město park opravovat a více se o něj starat. Nynějším majitelem je rod Colloredo-Mansfeld a to už od roku 1998 (KADLEC 2019).

3.2 GEOGRAFICKÉ VYMEZENÍ ÚZEMÍ

Dobříšský Anglický park, jak už bylo zmíněno, se nachází v městě Dobříš, jehož katastrální výměra je 53,41 km²^[2]. Nachází se 40 km jihozápadně od hlavního města Prahy a je součástí Středočeského kraje. V obci se nachází mnoho rybníků. Nejvýznamnější jsou Papež, Koryto a Bzdinka. Také se zde nachází vodní nádrž Chotobuš na Sychrovském potoce (OLIČ et al. 1998).

Park je umístěn na východním okraji města Dobříš. Je součástí areálu zámku Dobříš (Obr. 2). Na severozápadní straně park sousedí s městskou zástavbou. Na jižní straně se nachází rychlostní silnice a na východě sousedí s loukami a lesem, který je již na území Staré Hutě. Hranice parku je jasně patrná, protože je celý areál obehnan zdi (KADLEC 2019).

Obr. 2 Mapa Dobříšského parku, upraveno ^[1].

3.3 GEOMORFOLOGICKÁ A GEOLOGICKÁ CHARAKTERISTIKA ÚZEMÍ

Zkoumané území je součástí Benešovské pahorkatina, konkrétně celku, který se nazývá Dobříšská pahorkatina. Její plocha celkově činí 1505,64 km², střední výška je do 388 m.

Nachází se nejvíce v povodí řeky Vltavy a Sázavy. Nejvyšším bodem je Pecný (546 m n. m.) (DEMEK et al. 1987).

Pahorkatina je tvořena granitoidy střeďočeského plutonia, proterozoickými staropaleozoickými horninami ostrovní zóny a jílovského pásma. Tato pahorkatina má silně rozčleněný erozně denudační reliéf, který je tektonicky porušený, se zlomy ve směru severozápad-jihovýchod. Krajinný ráz určují výrazně strukturní hřbety, suky a hluboké údolí řek Sázavy, Vltavy a jejich přítoků (DEMEK et al. 1987).

3.4 KLIMATICKÉ PODMÍNKY

Park se dá dle klimatických podmínek rozdělit na dvě území – na území porostlé stromy a na travnaté louky, které v nejteplejší dnech nejsou kryty porostem stromů a pocitová teplota je zde velmi vysoká. Území porostlé stromy je i v letních teplých dnech vlhčí a rostliny jsou zde pod stínem korun stromů.

Park se nachází na území Dobříška, které spadá do mírně teplé oblasti (QUITT 1971). Průměrná roční teplota vzduchu je 7,7 °C. Nejteplejší a nejvíce slunečný měsíc je srpen. Tento měsíc má průměrně 8,5 slunečných dnů a průměrné denní maximum dosahuje 24 °C. Leden je nechladiější měsíc roku. Průměrné denní maximum jsou 2 °C a slunečných dnů je průměrně jen 1,9. Podnebí je zde mnohem příznivější, než sousedního Příbramska a tvoří přechod k teplejšímu podnebí pražskému, při průměrné letní teplotě 16 °C a zimní -3 °C [3].

Průměrný roční srážkový úhrn na území Dobříš se pohybuje mezi 501 až 650 mm. Nejvíce srážek je v letních měsících. V červnu, červenci a v srpnu je průměrný roční úhrn 62 mm. Zatímco v měsíci říjnu je srážek nejméně, hodnoty jsou 30 mm [2].

Větry tu převládají západního a jihozápadního směru. Nejsilnější jsou v zimních měsících, kdy průměrně 6 dní vítr přesahuje rychlost 61 km/h. Pás Brd, který obklopuje Dobříš, slouží jako ochrana proti nárazům větru a dešti. Jsou sváděni spíše k Praze anebo k Berounsku [3].

3.5 FYTOGRAFICKÉ ČLENĚNÍ

Podle fytografického členění České republiky je Dobříšský park začleněn do mezofytika (CULEK et al. 2013).

Tato oblast zabírá největší část území. Představuje přechod mezi chladnomilnou a teplomilnou květenou. Součástí je suprakolinní (kopcovinný) a submontánní (podhorský, vrchovinný) stupeň. Dělí se na dvě podoblasti, které na sebe plynule navazují. Jednou

podoblastí je Českomoravské mezofytikum, které je členěno na 63 okresů a druhou je Karpatské mezofytikum, které se dělí na 9 okresů (SLAVÍK a HEJNÝ 1988).

3.6 PŘEHLED DŘÍVĚJŠÍCH VÝZKUMŮ

Jediný dohledatelný průzkum proběhl v roce 2010. Inventarizace vypracovali J. Havránek, F. Trnka a Z. Mačát (HAVRÁNEK et al. 2010). Tento dokument je archivován na Krajském úřadě Středočeského kraje v Praze. V tomto průzkumu jsou dohledatelné chráněné rostliny, které jsou hlavním cílem mé inventarizace. V parku by se měl vyskytovat medovník meduňkolistý (*Melittis melissophyllum*), mochna bílá (*Potentilla alba*), kakost krvavý (*Geranium sanguineum*), lněnka alpská (*Thesium alpinum*), jeřáb břek (*Sorbus torminalis*), česnek horský (*Allium senescens ssp. montanum*), sesel sivý (*Seseli osseum*), jalovec obecný (*Juniperus communis*), kociánek dvoudomý (*Antennaria dioica*), bělozářka liliovitá (*Anthericum liliago*), chrpa chlumní (*Centaurea triumfettii*) a prstnatec májový (*Dactylorhiza majalis*) (HAVRÁNEK et al. 2010).

KUGLER (2003) uvádí, že by se měl v Dobříšském parku nacházet vstavač kukačka (*Orchis morio*).

3.7 BIOTOPY DOBŘÍŠSKÉHO PARKU

3.7.1 ACIDOFILNÍ DOUBRAVY

Acidofilní doubravy jsou druhově chudé lesy, kde převládající složkou je dub zimní (*Quercus petraea*) nebo dub letní (*Quercus robur*). Nejčastěji s nimi se vyskytuje bříza bělokorá (*Betula pendula*) a dále někdy také jedle bělokorá (*Abies alba*), bříza pýřitá (*Betula pubescens*), borovice lesní (*Pinus sylvestris*) a topol osika (*Populus tremula*). V keřovém patře se s mladými stromy obvykle nachází krušina olšová (*Frangula alnus*). Charakteristickými zástupci bylinného patra jsou druhy jestřábníků (*Hieracium spp.*), vřes obecný (*Calluna vulgaris*), brusnice borůvka (*Vaccinium myrtillus*), metlička křivolaká (*Avenella flexuosa*), kostřava ovčí (*Festuca ovina*), bika bělavá (*Luzula luzuloides*) a mnoho druhů terikolních mechů, které nejsou pro listnaté lesy obvyklé (CHYTRÝ et al. 2010).

Tyto doubravy vznikají na kyselých půdách a jsou typické pro severní, západní a střední Čechy. Acidofilní doubravy jsou v polovině jižních Čech brány jako původní biotopy, ale dnes je tato původní vegetace spíše výjimečná (CHYTRÝ et al. 2010).

3.7.2 HERCYNSKÉ DUBOHABŘINY

V těchto lesích je dominantní habr obecný (*Carpinus betulus*), dub letní (*Quercus robur*) a dub zimní (*Quercus petraea*) a hojnou příměsí je lípa srdčitá (*Tilia cordata*). Ve vyšších nadmořských výškách může být přimíšený buk lesní (*Fagus sylvaticus*) a jedle bělokorá (*Abies alba*). V nižším keřovém patře se mimo mladých dřevin stromového patra vyskytuje líska obecná (*Corylus avellana*), svída krvavá (*Cornus sanguinea*) a zimolez obecný (*Lonicera xylosteum*). V bylinném patře se nachází sasanka hajní (*Anemone nemorosa*), jestřábník zední (*Hieracium murorum*), hrachor jarní (*Lathyrus vernus*) (Příloha 4, Obr. 1), jaterník podléška (*Hepatica nobilis*), lipnice hajní (*Poa nemoralis*), plicník lékařský (*Pulmonaria officinalis*) a vratič chocholičnatý (*Pyrethrum corybosum*) (CHYTRÝ et al. 2010).

Podloží hercynských dubohabřin je bohaté na živiny a je vytvořeno z různorodých typů hornin, přes vápence, slínovce až po kyselé horniny. Jsou běžnou přirozenou lesní vegetací na Plzeňsku, Křivoklátsku, v okolí Prahy, v Mostecké pánvi, Českém středohoří, České tabuli, údolí Otavy, střední Vltavy, na okraji Českého masivu, podhůří Rychlebských hor a Jeseníků (CHYTRÝ et al. 2010).

3.7.3 STŘEDOEVRÓPSKÉ BAZIFILNÍ TEPLOMILNÉ DOUBRAVY

Jsou to teplomilné lesy s dubem letním (*Quercus robur*) nebo s dubem zimním (*Quercus petraea*). Tento biotop má velmi slabě zastoupené keřové patro, ale bylinné patro má o to větší rostlinou biodiverzitu. Mezi nejvýznamnější se řadí sasanka hajní (*Anemone nemorosa*), mochna bílá (*Potentilla alba*), válečka prapořitá (*Brachypodium pinnatum*), vratič chocholičnatý (*Pyrethrum corymbosum*), hrachor černý (*Lathyrus niger*), ostřice horská (*Carex montana*), jaterník podléška (*Hepatica nobilis*), kopytník evropský (*Asarum europaeum*), bika bělavá (*Luzula luzuloides*), černýš luční (*Melampyrum pratense*), brusnice borůvka (*Vaccinium myrtillus*) a plicník měkký (*Pulmonaria mollis*). Podobně jako keřové patro je i mechové patro méně vyvinuto (CHYTRÝ et al. 2010).

Středoevropské bazifilní teplomilné doubravy jsou ve spodních vrstvách svého podloží bohaté na vápník, ale směrem k povrchu vápníku ubývá a na povrchu jsou odvápněné. Jsou tvořeny zvětralinami křídových slínů, slínovci, jílovitým sedimentem, jílovci a sprašovými hlínami (CHYTRÝ et al. 2010).

3.7.4 SUŤOVÉ LESY

Suťové lesy mají velmi bohaté stromové patro, dominantní je javor mleč (*Acer platanoides*), javor klen (*Acer pseudoplatanus*), jilm drsný (*Ulmus glabra*), jasan ztepilý (*Fraxinus excelsior*), lípa srdčitá (*Tilia cordata*) a lípa velkolistá (*Tilia platyphyllos*). V nižších nadmořských výškách se může vyskytovat habr obecný (*Carpinus betulus*) a v podhorských a horských oblastech se navíc nachází buk lesní (*Fagus sylvatica*), jedle bělokorá (*Abies alba*) a mimořádně i tis červený (*Taxus baccata*). I nižší keřové patro je velmi druhově rozmanité. Roste zde např. líska obecná (*Corylus avellana*), bez černý (*Sambucus nigra*) a bez hroznatý (*Sambucus racemosa*). Bylinné patro nemá své typické zástupce, nachází se zde druhy, které přechází z dubohabřin, údolních jasanovo-olšových luhů, bučin a výjimečně z teplomilných doubrav. Nalezneme zde tedy např. kakost smrdutý (*Geranium robertianum*), hluchavka skvrnitá (*Lamium maculatum*), ptačinec hajní (*Stellaria nemorum*), kopřiva dvoudomá (*Urtica dioica*), vzácně kapradina jelení jazyk celolistý (*Phyllitis scolopendrium*). V místech, kde jsou balvanité sutě, je i mechové patro velmi dobře vyvinuto (CHYTRÝ et al. 2010).

Suťové lesy jsou tvořeny silikátovými horninami a vápenci. Chybí v místech, kde je plochý reliéf anebo ve vyšších horských oblastech. Jinak se nachází roztroušeně po celém území České republiky v horských polohách a pahorkatinách (CHYTRÝ et al. 2010).

3.7.5 VLHKÉ PCHÁČOVÉ LOUKY

Jsou to vlhké někdy až mokré louky, ale nikoli trvale nebo dlouhodobě zaplavené, kde je dominantní psineček psí (*Agrostis canina*), ostřice štíhlá (*Carex acuta*), ostřice ostrá (*Carex acutiformis*), kostřava luční (*Festuca pratensis*), kostřava červená (*Festuca rubra* agg.), skřípina lesní (*Scirpus sylvaticus*), sítina rozkladitá (*Juncus effusus*), lipnice luční (*Poa pratensis*) nebo lipnice bahenní (*Poa palustris*). Mimo traviny se zde vyskytují i některé širokolisté byliny. Můžeme zde nalézt např. blatouch bahenní (*Caltha palustris*), upolín nejvyšší (*Trollius altissimus*) a samozřejmě různé druhy pcháčů, jejichž druhové zastoupení je závislé na vlhkosti, nadmořské výšce, množství živin a sečení, zda je louka sečena a také jak často. Pcháč zelinný (*Cirsium oleraceum*) je typický pro louky v Českém masivu, které jsou bohaté na živiny. Zatím co na loukách chudší na živiny roste spíše pcháč bahenní (*Cirsium palustre*), ve více horských oblastech Českého masivu nalezneme na vlhkých loukách pcháč různolistý (*Cirsium heterophyllum*) a na těžších půdách pcháč šedý (*Cirsium canum*). Díky přesahům s ostatními biotopy může být přítomna tomka vonná (*Anthoxanthum odoratum*), bika ladní (*Luzula campestris*), mochna nátržník (*Potentilla erecta*), ostřice

šedavá (*Carex canescens*), starček potoční (*Tephrosieris crispa*), ptačinec mokřadní (*Stellaria alsine*), violka bahenní (*Viola palustris*), řeřišnice hořká (*Cardamine amara*) a přeslička poříční (*Equisetum fluviatile*). Mechové patro zde není příliš zastoupeno, zakrývá maximálně 10 % daného území (CHYTRÝ et al. 2010).

Rozšířené jsou téměř po celé České republice, ale bohužel kvůli úbytku podzemních vod a častému odvodňování jsou jejich plochy zmenšovány (CHYTRÝ et al. 2010).

3.7.6 ACIDOFILNÍ SUCHÉ TRÁVNÍKY

Jsou to nízké trávníky, kde se nejvíce vyskytuje bojínek tuhý (*Phleum phleoides*), ovsíř luční (*Avenula pratensis*), kostřava luční (*Festuca ovina*) a kostřava žlábkovitá (*Festuca rupicola*). Místo těchto travin je zde možné najít i rostliny, které rostou na suchých trávnících. Je to např. psineček obecný (*Agrostis capillaris*), psineček tuhý (*Agrostis vinealis*), pavinec horský (*Jasione montana*), šťovík menší (*Rumex acetosella*) a smolníčka obecná (*Lychnis viscaria*). Acidofilní suché trávníky nemají výrazné druhové zastoupení, vytváří spíše přechody mezi jinými typy suchých trávníků. Mechové patro je zastoupeno např. rokytem cypřišovým (*Hypnum cupressiforme*) a naleznou se zde i lišejníky (CHYTRÝ et al. 2010).

Vyskytují se na kyselých silikátových horninách. Tento biotop je rozšířen v Českém středohoří, podhůří Doupovských hor, okolí Prahy, Podbrdsko, Plzeňsko, Pootovaví, střední Povltaví, Znojensko, Posázaví, Moravskokrumlovsko, Brněnsko, Třebíčsko, Přerovsko, Křivoklátsko, Dražanské vrchoviny a u dolní Dyje (CHYTRÝ et al. 2010).

3.7.7 MEZOFILNÍ OVSÍKOVÉ LOUKY

Jsou to především louky nížin a pahorkatin, kde je hlavním druhem ovsík vyvýšený (*Arrhenatherum elatius*). Další časté trávy jsou srha laločnatá (*Dactylis glomerata*), medyněk vlnatý (*Holcus lanatus*) a lípnice luční (*Poa pratensis*). Mezi nejvýznamnější širokolisté rostliny zde patří škarda dvouletá (*Crepis biennis*), zvonek rozkladitý (*Campanula patula*), chrastavec rolní (*Knautia arvensis*) a jetel luční (*Trifolium pratense*). Mohou se vyskytovat i v podhorských oblastech, kde je možné najít psineček obecný (*Agrostis capillaris*), trojštět žlutý (*Trisetum flavescens*), kostřavu červenou (*Festuca rubra*) a tomku vonnou (*Anthoxanthum odoratum*). Dále zde můžeme dle množství živin a také podle toho, jestli tento biotyp tvoří přechodnou část mezi jiným, také najít bedrník obecný (*Pimpinella saxifraga*), jitrocel prostřední (*Plantago media*), pryskyřník hlíznatý (*Ranunculus bulbosus*), kakost luční (*Geranium pratense*), bolševník obecný (*Heracleum*

sphondylium), sveřep vzpřímený (*Bromus erectus*), košťavu žlábkovitou (*Festuca rupicola*), zvonek okrouhlostý (*Campanula rotundifolia*), biku ladní (*Luzula campestris*), pcháč bahenní (*Cirsium palustre*), kakost luční (*Geranium pratense*) a např. krvavec toten (*Sanguisorba officinalis*). Mechové patro není příliš vyvinuté. Mírný výskyt mechů je jen na vlhčích místech (CHYTRÝ et al. 2010).

Ovsíkové louky se nachází roztroušeně po celé České republice. Nejsou zastoupeny v subalpínských a alpínských stupních a v suchých nížinách (CHYTRÝ et al. 2010).

3.8 TYP RŮSTU A EKOLOGICKÉ NÁROKY ROSTLIN

3.8.1 ŽIVOTNÍ STRATEGIE

Jedná se o soubor vlastností daného rostlinného druhu, které se pro daný druh staly výhodné a umožňují jim prosperující existenci. Dle GRIME (1979) se rozdělují do tří základních skupin, které se se mohou navzájem překrývat a vznikají nové další kombinace (MORAVEC et al. 1994).

První skupina jsou konkurenční strategové neboli **C-strategové**. Jsou to vytrvalé druhy, které mají vysokou energii v tvorbě biomasy, velké kořenové systémy a jejich nadzemní orgány dosahují vysokých výšek. Potřebují příznivé podmínky, tedy nízký stres. Další jsou **S-strategové**, kteří dokáží snášet stres. Jsou to vytrvalé byliny, rostou velmi pomalu, jejich listy jsou menších rozměrů a mají nízkou produkci biomasy. Dokážou ale vydržet v nepříznivých podmínkách. Poslední základní skupinou jsou **R-strategové**. Rychle rostou, tvoří hodně semen a velmi rychle klíčí, díky tomu zvládají narušování, ale nejsou to silné konkurenční druhy. Některé rostliny jednoznačně nespádají ani pod jednu základní skupinu životních strategií a patří do jedné z přechodných skupin (CR, CS, SR, CSR), které vznikly kombinací dvou až tří základních skupin (MORAVEC et al. 1994).

3.8.2 PŮVOD DRUHU

Původní druh je takový druh, který se na území České republiky vyvinul a rozšířil sám bez zásahu člověka a je přizpůsoben zdejšími podmínkám. Tyto druhy u nás rostly od konce doby ledové do začátku neolitu (PYŠEK 1996).

Rostliny dle původu dělíme na **apofyty** – to jsou původní druhy, které se vyskytují na synantropních stanovištích, **archofyty** – druhy zavlečené člověkem obvykle z předního východu do konce středověku a **neofyty** – nepůvodní cizí druhy, které se k nám dostali po roce 1500 z jiného kontinentu (PYŠEK 1989; KAPLAN et al. 2019).

3.8.3 ŽIVOTNÍ FORMA

Životní formy rostlin jsou rozděleny do 5 základních skupin podle Raunkiaerova systému. Rostlinné druhy jsou rozčleněny podle jejich přizpůsobení k nepříznivým podmínkám, rozdílů jsou v polohách obnovovacích pupenů, kterými rostlina přežívá nepříznivé období (RAUNKIAER 1934).

První skupinou jsou **fanerofyty**, dřeviny, které mají pupeny více než 0,3 m nad zemí. Tuto skupinu můžeme rozdělit na **makrofanerofyty** – dřeviny s pupeny, které jsou více než 2 m nad zemí, patří sem stromy, velké keře, dřevité liány a poloparazitické dřeviny a na **nanofanerofyty** – tyto dřeviny mají pupeny ve výšce 0,3 až 2 m nad zemí, zpravidla sem řadíme menší keře. Další skupiny jsou **chamaefyty** – jsou to byliny anebo nízké dřeviny s obnovovacími pupeny ve výšce 1 až 30 cm, v zimě mohou být kryty sněhem, **hemikryptofyty** – dvouleté anebo vytrvalé rostliny, které mají obnovovací pupeny těsně nad zemí a jsou chráněné šupinami a v zimním období také sněhem, **geofyty** – vytrvalé rostliny, kterým se obnovovací pupeny nachází pod povrchem půdy, obvykle mívají cibule, **terofyty** – jednoletky, které jsou bez obnovovacích pupenů. Nepříznivé období přežívají pouze jako semena klíčící na jaře, podzim nebo v zimě (RAUNKIAER 1934).

3.8.4 EKOLOGICKÉ NÁROKY

Světlo je pro rostliny životně důležité. Díky slunečním paprskům je bylině poskytována energie, kterou využívá k tvorbě organických látek během fotosyntézy. Každý druh pro svůj život potřebuje specifické množství světla (MORAVEC et al. 1994). Proto vznikla stupnice od 1 do 9, kterou formuloval Ellenberg (CHYTRÝ et al. 2018). Rostliny označené 1 se vyskytují na silně stinných místech, zatímco rostliny s označením 9 žijí na plně osvětlených místech. Vytvořil také stejně očíslovanou stupnici, která rozděluje rostliny podle přizpůsobení na teplo. Je uspořádána od nejvíce chladnomilných rostlin po byliny, které jsou naopak indikátory výrazného tepla. Další stupnice Ellenberga rozděluje flóru podle nároků na vlhko. Ta je rozdělena na skupiny od 1 do 12, od rostlin, které jsou indikátory silného sucha až po druhy, které jsou celý život anebo téměř celý život ponořené ve vodě (CHYTRÝ et al. 2018).

4 METODIKA PRÁCE

4.1 METODIKA SBĚRU A DETERMINACE

Terénní průzkum v Dobříšském parku probíhal od března do září 2021, celkem 13 pozorování v terénu (3.3., 2.4., 5.4., 22.4., 6.5., 21.5., 9.6., 15.6., 8.7., 19.8., 25.8., 7.9. a 19.9). Na začátku bylo území rozděleno na tři části, které byly pravidelně během roku navštěvovány.

V letních měsících bylo do správce parku zjištěno, kdy budou louky sečeny, aby mohla být zaznamenána všechna zdejší květena.

Jednotlivé nalezené druhy květin byly zaznamenávány do bloku a poté pro lepší přehlednost přepsány do tabulky v Microsoft Excel. Běžné druhy byly determinovány na základě znalostí, ale vždy bylo určení ověřováno v Klíči ke květeně České republiky (KAPLAN et al. 2019). Méně známé anebo úplně neznáme rostliny byly determinovány pomocí mobilní aplikace Seek by iNaturalist, která většinou pomohla nasměrovat a dourčení bylo provedeno opět pomocí Klíče ke květeně České republiky (KAPLAN et al. 2019).

4.2 ROZČLENĚNÍ PARKU

Dobříšský anglický park byl podle jeho typických podmínek rozdělen na tři velké celky (Obr. 3).

Území označené číslem 1 jsou louky, které jsou sečeny v určitých intervalech (Příloha 3, Obr. 1). Nejdříve je sečena louka u hlavního vchodu do parku. Vždy se nejdříve seče vše kromě okrajů luk a po měsíci i okraje. Je to kvůli ochraně páchníka hnědého (*Osmoderma eremita*). Část luk sousedí se Sychrovským potokem a bývají v jarních měsících silně podmáčené.

Další část označená číslem 2 je smíšený les (Příloha 3, Obr. 2). Je obklopen loukami a úzce sousedí se Sychrovským potokem. Celé toto území je v mírném svahu, ale není nijak silně členěno. Nalezneme zde pokácené i popadané stromy, které zde leží minimálně tři roky a až pak se odklízí. Je to z důvodu ochrany larev páchníka hnědého (*Osmoderma eremita*), které mají tříletý vývojový cyklus (HŮRKA 2005).

Posledním územím je také smíšený les, který je označen číslem 3 (Příloha 3, Obr. 3). Od územích 1 a 2 je oddělen Sychrovským potokem. Je více členěn. Nalezneme zde prudké kopce, roviny, suché pláně bez zalesnění a jeskyně, ke kterým vedou terasovité cesty. I zde se vyskytuje mnoho popadaných stromů ze stejného důvodu, jako u území s číslem dva.

Obr. 3 Mapa s rozděleným územím na jednotlivé celky ^[1].

4.3 METODIKA VYHODNOCOVÁNÍ

Všechny nalezené rostlinné druhy byly zaznamenány do tabulky (Příloha 1, Tab. 1), kde jsou v prvním sloupci latinské názvy, dále české názvy, čeledi, do kterých náleží, zda jsou chráněné. Tyto informace jsou sjednoceny podle Klíče ke květeně České republiky (KAPLAN et al. 2019). Také zde nalezneme údaje, ve kterých výše vyznačených územích se v parku nacházejí a další znaky, které jsou sjednocené dle Databáze české flóry a vegetace (2021) ^[4], jako jsou původ, životní forma, životní strategie a nároky na světlo, teplo a vlhkost.

5 VÝSLEDKY

5.1 CHARAKTERISTIKA VŠECH NALEZENÝCH DRUHŮ

V Dobříšském parku bylo dohromady nalezeno 227 rostlinných druhů, které jsou rozděleny do 66 čeledí. V tabulce (Tab. 1, Příloha 2) můžeme vidět, že čeleď hvězdnicovité (*Asteraceae*) má nejvíce zástupců a to přesně 23 z celkového počtu. Další nejvíce zastoupené byly bobovité (*Fabaceae*), hluchavkovité (*Lamiaceae*), pryskyřníkovité (*Ranunculaceae*) a růžovité (*Rosaceae*).

Největší výskyt má např. bršlice kozí noha (*Aegopodium podagraria*), sasanka hajní (*Anemone nemorosa*), kerblík lesní (*Anthriscus sylvestris*), dymnivka dutá (*dymnivka dutá*), plicník lékařský (*Pulmonaria officinalis*) a rozrazil rezekvítek (*Veronica chamaedrys*). Naopak nejméně zastoupen je jírovec maďal (*Aesculus hippocastanum*), orlíček obecný (*Aquilegia vulgaris*), lilie zlatohlavá (*Lilium martagon*), narcis žlutý (*Narcissus pseudonarcissus*), tis červený (*Taxus baccata*) a zerav obrovský (*Thuja plicata*).

5.1.1 ANALÝZA ROSTLIN DLE ŽIVOTNÍ STRATEGIE

Jak vyplývá z Obr. 4 nejpočetnější skupinou v Dobříšské parku jsou CRS rostliny. Jejich zastoupení tvoří 33,1 %, což je 75 zástupců. Patří sem např. bělozářka liliovitá (*Anthericum liliago*), zvonek broskvolistý (*Campanula persicifolia*), ocún jesenní (*Colchicum autumnale*), pryšec chvojka (*Euphorbia cyparissias*) a prvosenka vyšší (*Primula elatior*).

C strategové jsou druhou nejpočetnější skupinou s 69 zástupci. Mezi nejběžnější, které v parku můžeme najít, se řadí např. psárka luční (*Alopecurus pratensis*), kakost bahenní (*Geranium palustre*), modřín opadavý (*Larix decidua*), kopretina bílá (*Leucanthemum vulgare*) a dub zimní (*Quercus petraea*).

Další jsou CS strategové s 30 zástupci, což je 13,2 % z mapovaného území. V parku z této linie roste např. vřes obecný (*Calluna vulgaris*), ostřice chlupatá (*Carex pilosa*), klinopád obecný (*Clinopodium vulgare*), svízel syříš'ový (*Galium verum*) a krvavec toten (*Sanguisorba officinalis*).

Se 7,9 % jsou zastoupeni CR strategové. Řadí se sem např. česnáček lékařský (*Alliaria petiolata*), pcháč obecný (*Cirsium vulgare*), škarda dvouletá (*Crepis biennis*), kapustka obecná (*Lapsana communis*) a ptačinec žabinec (*Stellaria media*).

R strategové mají 16 zástupců, což tvoří 7,1 % z celkového počtu nalezených druhů. Nejčastější zástupci jsou např. kokoška pastuš'í tobolka (*Capsella bursa-pastoris*), orsej jarní

(*Ficaria verna*), hluchavka nachová (*Lamium purpureum*), starček obecný (*Senecio vulgaris*) a kozí brada luční (*Tragopogon pratensis*).

Další skupinou jsou S stratégové, u kterých bylo nalezeno 7 zástupců, což je 3,1 %. Mezi tyto druhy patří svízel vonný (*Galium odoratum*), netřesk výběžkatý (*Jovibarba globifera*), jalovec obecný (*Juniperus communis*), pstroček dvoulistý (*Maianthemum bifolium*) a rozchodník skalní (*Sedum reflexum*).

Nejméně početnou skupinou v parku jsou SR stratégové. Mají pouze tři zástupce, kterými jsou: růže šípková (*Rosa canina*), netýkavka malokvětá (*Impatiens parviflora*) a osívka jarní (*Erophila verna*).

Obr. 4 Zastoupení rostlinných druhů dle životní strategie.

Legenda: C – C strategie, R – R strategie, S – S strategie, X – rostlinné druhy bez uvedené hodnoty.

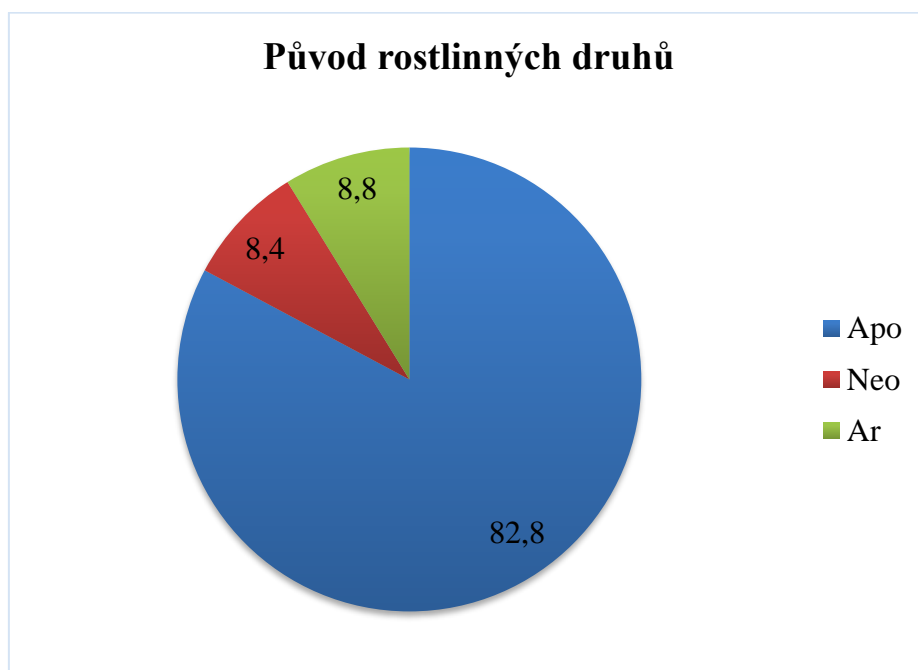
5.1.2 ANALÝZA ROSTLIN DLE PŮVODU DRUHŮ

Dle Obr. 5 je jasné, že nejvíce jsou v parku zastoupeny apofyty, které představují 82,8 %. Mezi těchto 188 rostlin se řadí např. řebříček obecný (*Achillea millefolium*), pcháč obecný (*Cirsium vulgare*), sedmikráska obecná (*Bellis perennis*) a jetel plazivý (*Trifolium repens*).

Archeofyty tvoří 8,8 % nalezených rostlin, což je 20 rostlinných druhů. Do této skupiny patří např. kokoška pastuší tobolka (*Capsella bursa-pastoris*), lopuch plstnatý

(*Arctium tomentosum*), svlačec rolní (*Convolvulus arvensis*), vlašovičník větší (*Chelidonium majus*) a kapustka obecná (*Lapsana communis*).

Nejméně jsou zastoupeny neofyty s 8,4 %. V této skupině se nachází 19 druhů na mapovaném území. Mezi tyto druhy spadá např. turan roční (*Erigeron annuus*), netýkavka malokvětá (*Impatiens parviflora*), modřeneček arménský (*Muscari armeniacum*), pámelník bílý (*Symphoricarpos albus*) a kolotočník ozdobný (*Telekia speciosa*).

Obr. 5 Zastoupení rostlinných druhů dle původu druhu.

Legenda: Apo – apofyty, Neo – Neofyty, Ar – archeofyty.

5.1.3 ANALÝZA ROSTLIN DLE ŽIVOTNÍCH FOREM

Při analýze rostlin podle životních forem jsou v parku nejvíce zastoupeny hemikryptofyty – 122 druhů, což je 53,7 % (Obr. 6). Řadí se sem např. zvonek rozkladitý (*Campanula patula*), ostrice chlupatá (*Carex pilosa*), škarďa dvouletá (*Crepis biennis*), svízel povázka (*Galium mollugo*) a violka vonná (*Viola odorata*).

Další nejvíce početnou skupinou jsou terofyty s 28 zástupci. Z celkového počtu nalezených druhů to činí 12,3 %. Patří sem např. kokoška pastuší tobolka (*Capsella bursa-pastoris*), locika kompasová (*Lactuca serriola*), kapustka obecná (*Lapsana communis*), starček obecný (*Senecio vulgaris*) a hulevník lékařský (*Sisymbrium officinale*).

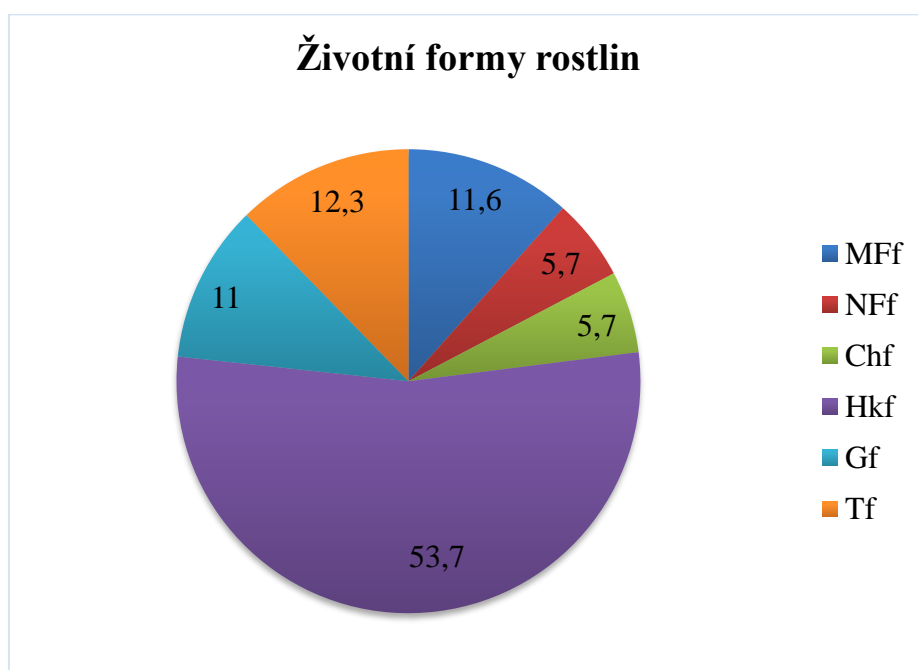
Skupina makrofaneroftů je zastoupena 26 druhy, což je 11,6 %. V parku nalezneme z této skupiny např. habr obecný (*Carpinus betulus*), jasan ztepilý (*Fraxinus excelsior*),

douglaska tisolistá (*Pseudotsuga menziesii*), lípa srdčitá (*Tilia cordata*) a trnovník akát (*Robinia pseudoacacia*).

Geofyty mají v Dobříšském parku 25 zástupců, tj. 11 %. V této skupině nalezneme např. česnek viničný (*Allium vineale*), sasanku hajní (*Anemone nemorosa*), bělozářku liliovitou (*Anthericum liliago*), křivatec žlutý (*Gagea lutea*) a kokořík vonný (*Polygonatum odoratum*).

Nanofanerofty jsou další linií a mají 13 druhů, z celkového počtu to je 5,7 %. Patří sem např. brslen evropský (*Euonymus europaeus*), jalovec obecný (*Juniperus communis*), pustoryl věncový (*Philadelphus coronarius*), růže šípková (*Rosa canina*) a bez černý (*Sambucus nigra*).

Poslední skupinou jsou chamaefyty také s 13 druhy – 5,7 % zastoupení. V parku nalezneme např. rožec rolní (*Cerastium arvense*), pitulník žlutý (*Galeobdolon luteum*), devaterník penízkovitý (*Helianthemum nummularium*), netřesk výběžkatý (*Jovibarba globifera*) a ptačinec velkokvětý (*Stellaria holostea*).

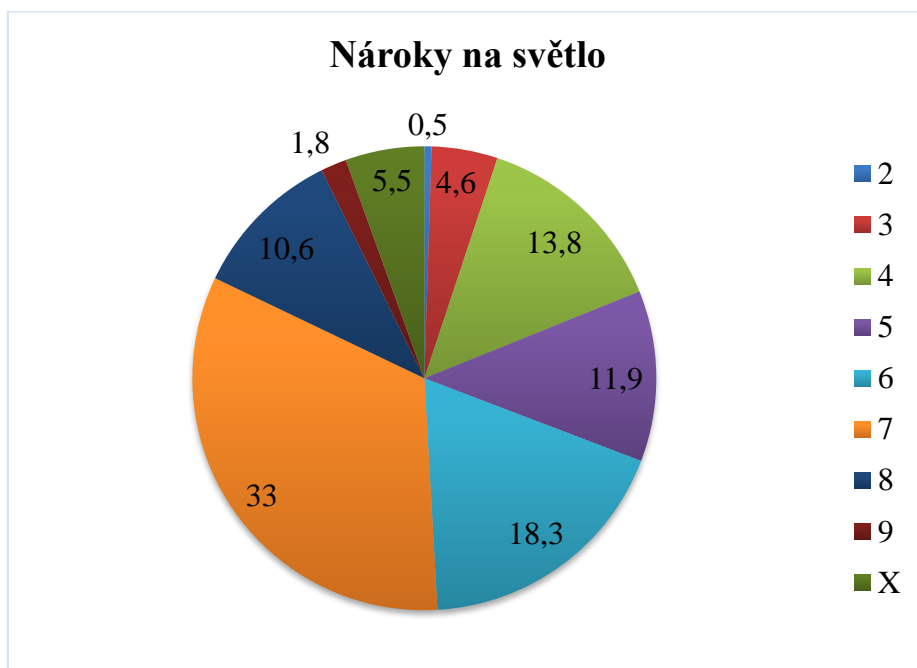

Obr. 6 Zastoupení rostlinných druhů dle životní formy.

Legenda: **MFf** – makrofanerofty, **Nf** – nanofanerofty, **Chf** – Chamaefyty, **Hkf** – hemikryptofty, **Gf** – geofyty, **Tf** – Terofyty.

5.1.4 ANALÝZA ROSTLIN DLE NÁROKU NA SVĚTLO

Z Obr. 7 je zřejmé, že v parku převažují rostliny, které jsou polosvětломilné. Patří sem 74 zástupců, což je z celkového počtu 33 %. Z této skupiny se v parku nachází chrpa chlumní (*Centaurea triumfetti*), srha laločnatá (*Dactylis glomerata*), svízel povázka (*Galium mollugo*) a pomněnka rolní (*Myosotis arvensis*).

Obr. 7 Zastoupení rostlinných druhů dle nároku na světlo.

Legenda: 1 – rostliny hlubokého stínu, 2 – přechodný stupeň, 3 – stínomilné rostliny, 4 – přechodný stupeň, 5 – polostínomilné rostliny, 6 – přechodný stupeň, 7 – polosvětломilné rostliny, 8 – světломilné rostliny, 9 – heliofyty, X – rostlinné druhy bez uvedené hodnoty.

Další nejpočetnější linií jsou byliny, které tvoří přechodný stupeň mezi polostínomilnými a polosvětломilnými rostlinami. Patří sem 42 druhů, a to například kontryhel ostrolaločnatý (*Alchemilla acutiloba*), orlíček obecný (*Aquilegia vulgaris*), hluchavka bílá (*Lamium album*) a bez černý (*Sambucus nigra*).

Přechod mezi stínomilnými a polostínomilnými rostlinami představuje 13,8 %. V parku se nachází 32 druhů z této skupiny, a to například mléčka zední (*Mycelis muralis*), plicník lékařský (*Pulmonaria officinalis*), lípa velkolistá (*Tilia platyphyllos*) a brčál barvínek (*Vinca minor*).

Polostínomilné rostliny jsou čtvrtou nejvíce početnou skupinou. Nalezneme zde 27 zástupců a mezi nejvýznamnější patří zvonek broskvolistý (*Campanula persicifolia*), brslen

evropský (*Euonymus europaeus*), sněženka podsněžník (*Galanthus nivalis*) a popenec obecný (*Glechoma hederacea*).

Další skupinou jsou světlomilné rostliny s 21 zástupci, což je 10,6 %. Patří sem např. mochna jarní (*Potentilla verna*), pryskyřník hlíznatý (*Ranunculus bulbosus*), rozhodník suchomilný (*Sedum rupestre*) a hulevník lékařský (*Sisymbrium officinale*).

Stínomilné rostliny jsou v parku zastoupeny 11 druhy (4,6 %). Je to např. ostřice chlupatá (*Carex pilosa*), svízel vonný (*Galium odoratum*), podbílek šupinatý (*Lathraea squamaria*) a bika chlupatá (*Luzula pilosa*).

Rostliny přímého světla neboli heliofyty, které nalezneme v Dobříšském parku, jsou hadinec obecný (*Echium vulgare*), netřesk výběžkatý (*Jovibarba globifera*) mochna stříbrná (*Potentilla argentea*) a sesel sivý (*Seseli osseum*).

Nejméně početnou skupinou jsou rostliny, které tvoří přechod mezi rostlinami hlubokého stínu a bylinami stínomilnými. Z této linie v parku roste jen jeden zástupce, a to šťavel kyselý (*Oxalis acetosella*).

Rostliny silně stinných míst, které jsou označeny číslem 1, se v parku vůbec nevyskytovaly.

5.1.5 ANALÝZA ROSTLIN DLE NÁROKU NA TEPLU

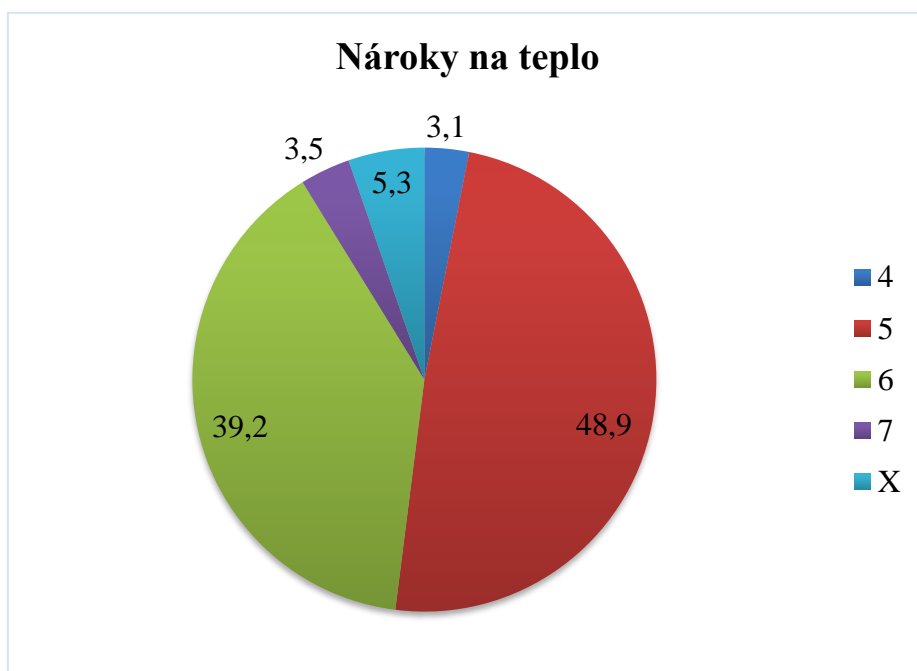
Nejvíce početnou skupinou jsou byliny mírně teplých podmínek, které se na stupnici označují pětkou (Obr. 8). Z celkového počtu rostlin nalezených v parku je to 111 zástupců, mezi které patří např. hluchavka bílá (*Lamium album*), štírovník růžkatý (*Lotus corniculatus*), bažanka vytrvalá (*Mercurialis perennis*) a pryskyřník plazivý (*Ranunculus repens*).

Druhou nejpočetnější skupinou jsou byliny, které tvoří přechodný stupeň mezi rostlinami mírně teplých podmínek a termofyty. Nejběžnější druhy, které můžeme nalézt v parku jsou svída krvavá (*Cornus sanguinea*), pryšec chvojka (*Euphorbia cyparissias*), kakost luční (*Geranium pratense*) a mochna stříbrná (*Potentilla argentea*).

Termofyty neboli teplomilné rostliny jsou v parku zastoupeny 8 zástupci a to např. bělozářkou liliovitou (*Anthericum liliago*), chrpou chlumní (*Centaurea triumfetti*), locikou kompasovou (*Lactuca serriola*) a řimbabou chocholičnatou (*Tanacetum corymbosum*).

Skupina s nejméně druhy je přechodnou mezi psychrofyty a rostlinami mírně teplých podmínek. Spadají sem druhy jako je např. jarmanka větší (*Astrantia major*) (Příloha 4, Obr. 2), kuklík potoční (*Geum rivale*), třezalka skvrnitá (*Hypericum maculatum*) a modřín opadavý (*Larix decidua*).

Rostliny, které by se řadily do skupin s označením 1, 2, 3, 8 a 9, nebyly v parku nenalezeny.

Obr. 8 Zastoupení rostlinných druhů dle nároku na teplo.

Legenda: 1 – indikátory výrazného chladu, 2 – přechodný stupeň, 3 – indikátor chladu (psychrofyty) 4 – přechodný stupeň, 5 – rostliny mírně teplých podmínek, 6 – přechodný stupeň, 7 – indikátor tepla (termofyty), 8 – přechodný typ, 9 – indikátor výrazného tepla (xerothermofyty), X – rostlinné druhy bez uvedené hodnoty.

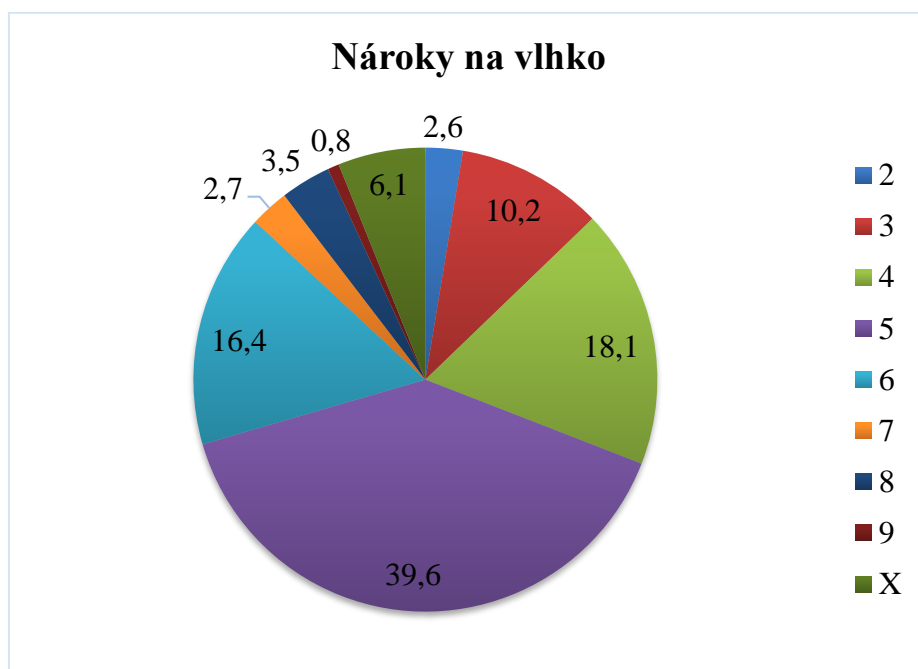
5.1.6 ANALÝZA ROSTLIN DLE NÁROKU NA VLHKOST

Nejvíce zástupců má pátý stupeň neboli mezofyty, což jsou rostliny, které jsou indikátory čerstvých půd (Obr 9). Je to přesně 90 zástupců a mezi nejčastější v parku patří např. kerblík lesní (*Anthriscus sylvestris*), sedmikráska obecná (*Bellis perennis*), turan roční (*Erigeron annuus*) a bolševník obecný (*Heracleum sphondylium*).

Druhou nejpočetnější skupinou jsou rostliny, které tvoří přechod mezi suchomilnými a mezofyty. Tvoří 18,1 %, což je 41 rostlin z celkového počtu a řadí se sem např. zvonek broskvolistý (*Campanula persicifolia*), rožec rolní (*Cerastium arvense*), hloh jednosemenný (*Crataegus monogyna*) a bika ladní (*Luzula campestris*).

Další skupina jsou také přechodné rostliny, které jsou mezi mezofyty a vlhkomilnými rostlinami. Mají 16,4 % a patří sem např. popenec obecný (*Glechoma hederacea*), hluchavka

skvrnitá (*Lamium maculatum*), hrachor luční (*Lathyrus pratensis*) a prvosenka vyšší (*Primula elatior*).

Obr. 9 Zastoupení rostlinných druhů dle nároku na vlhko.

Legenda: 1 – indikátor silného sucha, 2 – přechodný stupeň, 3 – suchomilné rostliny, 4 – přechodný stupeň, 5 – mezofyty, 6 – přechodný stupeň, 7 – vlhkomilné rostliny, 8 – přechodný stupeň, 9 – rostliny vystavené vlhku, 10 – vodní rostliny přežívající období na nezaplavené půdě, 11 – vodní rostliny s listy nad hladinou, 12 – stále ponořená vodní rostlina, X – rostlinné druhy bez uvedené hodnoty.

Suchomilné rostliny jsou zastoupeny 23 druhy, což je 10,2 %. V Dobříšském parku nalezneme např. bělozářku lilioviou (*Anthericum liliago*), jahodník trávnice (*Fragaria viridis*), kakost krvavý (*Geranium sanguineum*) a kokořík vonný (*Polygonatum odoratum*).

Přechodný stupeň mezi vlhkomilnými rostlinami a rostlinami vystavené vlhku, který je označen číslem 8, má 8 zástupců a mezi nejběžnější patří řeřišnice luční (*Cardamine pratensis*), pcháč zelinný (*Cirsium oleraceum*), kuklík potoční (*Geum rivale*) a štírovník bažinný (*Lotus pedunculatus*).

Třetí nejmenší zastoupení má přechodný stupeň mezi xerofyty a suchomilnými rostlinami, kam se řadí např. netřesk výběžkatý (*Jovibarba globifera*), mochna stříbrná (*Potentilla argentea*), rozchodník skalní (*Sedum reflexum*) a mateřídouška úzkolistá (*Thymus serpyllum*).

Dvě nejméně početné skupiny jsou vlhkomilné rostliny, v parku roste např. vrbina penížková (*Lysimachia nummularia*), pryskyřník plazivý (*Ranunculus repens*), krvavec toten (*Sanguisorba officinalis*), kolotočník ozdobný (*Telekia speciosa*) a rostliny vystavené vlhku, které jsou zastoupeny jen dvěma zástupci – olší lepkavou (*Alnus glutinosa*) a blatouchem bahenním (*Caltha palustris*).

Kategorie s označením 1, 10, 11 a 12 v parku neměly žádné zástupce.

5.2 NALEZENÉ CHRÁNĚNÉ DRUHY

V Dobříšském parku bylo nalezeno 18 chráněných druhů rostlin (Tab. 1).

Tab. 1 Seznam chráněných rostlinných druhů.

	Latinský název	Český název	Čeleď	Poznámka
1.	<i>Anthericum liliago</i>	bělozářka liliovitá	<i>Anthericaceae</i>	C3
2.	<i>Anthericum ramosum</i>	bělozářka větevnatá	<i>Anthericaceae</i>	C4a
3.	<i>Aquilegia vulgaris</i>	orlíček obecný	<i>Ranunculaceae</i>	C3
4.	<i>Centaurea triumfetti</i>	chrpa chlumní	<i>Asteraceae</i>	C3
5.	<i>Gagea minima</i>	křivatec nejmenší	<i>Liliaceae</i>	C3
6.	<i>Galanthus nivalis</i>	sněženka podsněžník	<i>Amaryllidaceae</i>	C3
7.	<i>Galium mollugo</i>	svízel povázka	<i>Rubiaceae</i>	C4b
8.	<i>Geranium sanguineum</i>	kakost krvavý	<i>Geraniaceae</i>	C4a
9.	<i>Lilium martagon</i>	lilie zlatohlavá	<i>Liliaceae</i>	C4a
10.	<i>Myosotis sparsiflora</i>	pomněnka řídkokvětá	<i>Boraginaceae</i>	C4a
11.	<i>Ornithogalum angustifolium</i>	snědek chocholičnatý	<i>Hyacinthaceae</i>	C3
12.	<i>Rosa gallica</i>	růže galská	<i>Rosaceae</i>	C3
13.	<i>Seseli osseum</i>	sesel sivý	<i>Apiaceae</i>	C4a
14.	<i>Sorbus torminalis</i>	jeřáb břek	<i>Rosaceae</i>	C4a
15.	<i>Taxus baccata</i>	tis červený	<i>Taxaceae</i>	C3
16.	<i>Thymus serpyllum</i>	mateřídouška úzkolistá	<i>Lamiaceae</i>	C4a
17.	<i>Veronica hederifolia</i>	rozrazil břečťanový	<i>Plantaginaceae</i>	C4b
18.	<i>Veronica spicata</i>	rozrazil klasnatý	<i>Plantaginaceae</i>	C4a

Legenda: **A1** – vyhynulé rostliny, **A2** – nezvěstné rostliny, **A3** – nejisté případy vyhynulých a nezvěstných rostlin, **C1** – kriticky ohrožené druhy, **C2** – silně ohrožené druhy, **C3** – ohrožené rostliny, **C4a** – vzácnější rostliny vyžadující zvláštní pozornost – méně ohrožené, **C4b** – vzácnější rostliny vyžadující zvláštní pozornost – nedostatečně prostudované

5.3 CHARAKTERISTIKA NALEZENÝCH VZÁCNÝCH DRUHŮ

Bělozářka liliovitá (*Anthericum liliago*) je vytrvalá bylina z čeledi bělozářkovité (*Anthericaceae*). Dorůstá 20 až 70 cm. Má krátký oddenek, úzké trávovité listy, které jsou maximálně 6 cm široké. Květenství je hroznovitého typu, které je mírně rozvětvené (Příloha

4, Obr. 3). Květy jsou bílé a dosahují 3 až 5 cm, vnější i vnitřní okvětní lísky mají stejnou šířku (BELLMANN 2009). Plodem je vejčitá a špičatá tobolka (SCHAUER 2010).

Kvěst ji můžeme vidět od května do června a nachází se na nevápenatých až vápenatých, suchých a teplých místech. Na našem území je roztroušená a nejvíce se nachází ve středních a západních Čechách (BELLMANN 2009). Ve světě je rozšířená v jižní a střední Evropě. Nalezneme ji i na severu až po jižní Švédsko (SCHAUER 2010).

Bělozářka větevnatá (*Anthericum ramosum*) je vytrvalá bylina z čeledi bělozářkovité (*Anthericaceae*), která je vysoká 30 až 80 cm. Má krátký oddenek a trávovité listy, které jsou široké 2 až 6 cm. Květenství je složené lata z jednotlivých hroznů. Květy jsou 15 až 25 mm veliké, bílé barvy s třemi širšími vnitřními okvětními lístky, než jsou ty vnější (BELLMANN 2009). Jejím plodem je tobolka, která má kulovitý tvar (SCHAUER 2010).

Kvete obvykle od června do srpna. Zpravidla ji nalezneme na vápenatých, teplých a suchých loukách. V České republice je velmi roztroušená, jen místy jsou větší porosty (BELLMANN 2009). Mimo ČR ji najdeme hlavně v jižní a střední Evropě (SCHAUER 2010).

Orlíček obecný (*Aquilegia vulgaris*) je vytrvalá rostlina, řadí se do čeledi pryskyřníkovité (*Ranunculaceae*). Je vysoká až 30 cm. Listy jsou dvakrát trojčetně dělené. Květy má modrofialové, vzácněji mohou být bílé anebo růžové a jsou skloněné k zemi (Příloha 4, Obr. 4). Tyčinky někdy buď nepřerůstají anebo mírně přerůstají korunu. Plodem jsou měchýřky, která v sobě obsahují oválná semena, která mají lesklou černou barvu (STARÝ 2017).

Tato bylina kvete od května do června na vápenatých a teplých stanovištích. Obvykle ji nalezneme ve smíšených i listnatých lesích, křovinách a vzácněji na loukách (BELLMANN 2009). Nalezneme ji po celé Evropě (SCHAUER 2010).

Orlíček je jedovatá rostlina, jehož jedovaté látky jsou glykosidického charakteru, ale přesně nejsou známe. U člověka po příjmu více než 20 g působí jako srdeční jedy. Příznaky jsou křeče, srdeční slabosti a poruchy dýchání (STARÝ 2017).

Chrpa chlumní (*Centaurea triumfetti*) je vytrvalá rostlina z čeledi hvězdicovité (*Asteraceae*). Její výška je od 10 do 40 cm. Listy jsou jednoduché, na spodní straně v dospělosti šedě až bělostříbřitě chlupaté, mají na sobě výkrojky a na stonku jsou uspořádány střídavě. Květy jsou paprskující a zbarveny do modrofialové (Příloha 4, Obr. 5). Jejich tvar je nálevkovitý či trubkovitý. Plod chrpy chlumní je suchá hnědá nažka ^[5].

Doba kvetení je od května do června. Nalezneme ji v okolí lesních lemů, na okrajích cest anebo třeba u skládky zahradního odpadu (KAPLAN et al. 2019).

Křivatec nejmenší (*Gagea minima*) je mnoholetá bylina s cibulí, která se řadí do čeledi liliovitě (*Liliaceae*). Dorůstá 10 až 15 cm. Listy má jednoduché a na lodyze rostou střídavě. Její květy jsou sytě žluté a uspořádány do okolíku a plodem je tobolka (Příloha 4, Obr. 6) ^[6]. Kvete v květnu. V oblibě má lesní okraje, světlé listnaté lesy a půdy, které jsou bohaté na živiny (KAPLAN et al. 2019).

Sněženka podsněžník (*Galanthus nivalis*) má podzemní cibuli a je z čeledi amarylkovitě (*Amaryllidaceae*). Dosahuje velikosti od 10 až 25 cm. Její listy jsou modrozelené a až 13 cm dlouhé a přibližně 1 cm široké. Květy jsou nící, skloněné k zemi, a jsou složeny ze 3 bílých vnějších okvětních lístků, které jsou dlouhé do 2 cm, a ze 3 bílých vnitřních květních lístků, které dosahují poloviční délky než ty vnější a na jejich špičce nalezneme zelenou kresbu. Její semeník uzrává v trojpodzdrou tobolku, ve které jsou semena s přívěskem (PILÁT 1974).

Kvést ji uvidíme od března do dubna. Roste na vápenitých a vlhkých půdách. Nejčastěji ji nalezneme na stržích v lužních lesích. V ČR je spíše roztroušená, ale např. na Zlínsku a Opavsku je hojná (BELLMANN 2009). Evropě se vyskytuje v teplejších místech jižní a střední Evropy (SCHAUER 2010).

Je to mírně jedovatá rostlina, která obsahuje alkaloid galanthamin. Ten se používá v očním lékařství k léčbě zeleného zákalu. Po pozření cibulek byly zjištěny otravy u dětí, které se projevují zvracením, průjmami a bolestmi břicha (STARÝ 2017).

Svízel povázka (*Galium mollugo*) je řazen do vytrvalých bylin a do čeledi mořenovitě (*Rubiaceae*). Dorůstá 25 až 80 cm. Má čtyřhranný stonek, který může být poléhavý, vystoupavý i šplhavý. Listy jsou čárkovitě kopinaté a špičaté. Jejich šířka je od 2 do 8 mm a na lodyze se nacházejí v přeslenu po 6 nebo 9 listech. Květy jsou bílé, někdy mají barvu slonové kosti. Jsou uspořádány v lata a jejich koruna je 2 až 5 mm široká a její cípy jsou osinatě zašpičatělé (SCHAUER 2010). Plod je suchá dvounažka, která je složena ze dvou hladkých, kulovitých nažek. (HRON 1979)

Doba kvetení je od května do září. Nejčastěji ji objevíme na loukách, na mezích u cest, v křovinách a u okrajů lesů. Rozšířená je po celé Evropě a nalezneme ji i v Asii, severní Africe a v Severní Americe (SCHAUER 2010).

Kakost krvavý (*Geranium sanguineum*) je vytrvalá rostlina z čeledi kakostovité (*Geraniaceae*). Vysoká je od 30 do 60 cm. Lodyha je vystoupavá, trochu ochablá a chlupatá. Její listy jsou vstřícné, hluboce dlanité až k bázi a zpravidla pětičetné anebo až sedmičetné. Cípy mají úzké. Květy se nachází jednotlivě v úžlabí horních listů. Koruna je až 3 až 4 cm široká, zbarvená do zářivě karmínové červeně s tmavým žilkováním (BELLMANN 2009). Kakost krvavý se jmenuje právě podle barvy květů, podzimního zbarvení lodyhy, ale i na základě oddenku, který je uvnitř také červený. Ten se dříve používal na zástavu krvácení, protože v sobě obsahuje tříslovinu (HROUDA 2013). Korunní lístky jsou mírně přes okraj.

Kvete od května do září. Nalezneme ji v suchém prostředí lesů, trávníků a houštin (BELLMANN 2009).

Lilie zlatohlavá (*Lilium martagon*) je rostlina s cibulí o velikost 2 až 5 cm z čeledi liliovitě (*Liliaceae*). Dorůstá 30 až 150 cm. Má kopinaté listy až 15 cm dlouhé a 4 cm široké, které jsou ve středu lodyhy přeslenité a dole a nahoře lodyhy střídavé. Květy jsou nící, mají tvar turbanu, cípy okvětních lístků jsou ohnuté ven, jsou červenofialové barvy s tmavými skvrnami a uspořádané do hroznů, kde se nachází deset anebo více květů (BELLMANN 2009).

Kvést ji uvidíme od června do srpna v listnatých a smíšených lesích v křovinách nebo na okrajích lesa, kde jsou vlhčí propustné humózní kamenité půdy (PIVOŇKOVÁ 2007).

Dříve byla používána ve východní tradiční medicíně proti bolesti zubů a k léčbě ran. Po výzkumech bylo zjištěno, že má opravdu protizánětlivé, sedativní, protirakovinné a další léčivé účinky (BOKOV et al. 2019).

Pomněnka řídkokvětá (*Myosotis sparsiflora*) je jednoletá bylina z čeledi brutnákovité (*Boraginaceae*). Její velikost se pohybuje od 20 do 50 cm. Její listy jsou jednoduché, celistvé a střídavě uspořádané na stonku, který je pětihranný až vícehranný. Celá rostlina je drsně chlupatá. Květy má modré, veliké 3,5 mm a uspořádané do květenství vijanu, který je chudokvětý (Příloha 4, Obr. 7). Plod je černá tvrdka s bílými přívěsky ^[7].

Kvést ji můžeme vidět od dubna do května. Oblíbené má dubohrabřiny, vlhké louky, lužní nebo vlhké suťové lesy a nivy řek a potoků (KAPLAN et al. 2019).

Snědek chocholičnatý (*Ornithogalum angustifolium*) je bylina s cibulí, která se řadí do čeledi hyacintovité (*Hyacinthaceae*). Vysoká je 10 až 30 cm. Listy jsou přízemní, široké do 6 cm a jsou delší než lodyha. Na rostlině se nachází bílé květy, které mají zvenku zelené

proužky (Příloha 4, Obr. 8). Jsou uspořádaný v dlouhých řapíkatých hroznech po 3 až 12 květech ^[8].

Rozkvetlou ji nalezneme od dubna do května na neutrálních až kyselých stanovištích, na půdách, které jsou chudé na živiny, na vinohradech bohatých na živiny, a zvláště v teplejších oblastech (BELLMANN 2009).

Růže galská (*Rosa gallica*) je keř dorůstající 30 až 100 cm z čeledi růžovité (*Rosaceae*). Rostlina je nepravidelně ostnitá. Ostny jsou jehlicovité, tenké, rovné a v horních částech, které jsou mladší, mají nachově červenou barvu (KAPLAN et al. 2019). Listy jsou lichožpeřeně složené a fylotaxe, uspořádání listů na stonku, je střídavá. Barva květů je tmavě růžová až červená a jsou alespoň 5 cm velké. Plodem je dužnatý šípek ^[9].

Růži galskou můžeme vidět kvést od června do července. Nalezneme ji na teplých skalnatých stráních, hrázích, mezích a v teplomilných doubravách (KAPLAN et al. 2019).

Tento druh růže je jeden z nejvíce používaných pro lékařské, kosmetické a kulinářské účely. Nyní se zkoumají její účinky při orálním podání na stárnutí lidské kůže. Měla by být účinná proti tvorbě vrásek (PIRES et al. 2018).

Sesel sivý (*Seseli osseum*) je vytrvalá bylina, která je součástí čeledi miříkovité (*Apiaceae*). Její výška se pohybuje od 30 do 150 cm ^[10]. Stonek je jemně rýhovaný a skoro bezlistý. Listy jsou 2x až 4x zpeřené. Dolní listy jsou uspořádané v přízemní růžici, jinak je na lodyze fylotaxe střídavá. Barva květů je bílá, tvar je vejčité okrouhlý a jsou zhruba 0,5 cm dlouhé. Uspořádaný jsou do složeného okolíku, který je velký přes 5 cm. Jeden okolík obsahuje 5 až 15 okolíčků. Plodem je eliptická dvounažka s karpoforem (HROUDA a SKOUMALOVÁ 2018).

Kvete od července do srpna na výslunných skalnatých stranách a písčinách (KAPLAN et al. 2019). Sesel sivý je světlomilný, takže jej najdeme spíše na jižních svazích. Nejvíce se vyskytuje na severozápadě Čech, ve středních Čechách a na jižní Moravě.

Jeřáb břek (*Sorbus torminalis*) je opadavý strom anebo keř z čeledi růžovité (*Rosaceae*). Dorůstá 3 až 15 m. Listy má jednoduché a laločnaté. Na spodní straně jsou šedé, plstnaté a na každé straně se nachází 4 až 6 vystupujících žilek. Jeho květy jsou bílé a složené v chocholičnatých latách. Plody jsou hnědé a vejčité (SCHAUER 2010).

Jeřáb břek roste na kamenitých, hlinitých a mírně humózních jílových půdách v dubových lesích a v křoviských (HECKER 2003). Je to teplomilná dřevina, která se

v České republice nachází ojediněle (SCHAUER 2010). Ve světě je rozšířená od Evropy až po Severní Anatolii, Kavkaz a Malou Asii. (HECKER 2003)

Tis červený (*Taxus baccata*) je jehličnatý neopadavý strom z čeledi tisovité (*Taxaceae*). Dorůstá výšky až 15 m. Jeho koruna je nejdříve široce kónická a později se stává nepravidelnou. Jehlice jsou 2 až 4 cm dlouhé, 0,3 cm široké, ploché a ohebné. Zesponu mají světle zelenou barvu a shora jsou tmavě zelené. Tis je dvoudomá rostlina s větrosprašností, anemogamií. Samičí květy jsou kulovité šištice zbarvené do zelena a dorůstají na délku do 0,2 cm, zatímco samčí květy mají světle žlutou barvu a tvarem připomínají pupeny. Plodem jsou semena, které jsou chráněná dužnatým míškem (BELLMANN 2009).

Květ ho můžeme vidět od března do dubna. Nejčastěji ho nalezneme ve smíšených nebo bukových lesích (BELLMANN 2009). Nejvíce je rozšířen ve střední Evropě, na horách v jižní Evropě a v jižní Skandinávii (SCHAUER 2010).

Celá rostlina je jedovatá až na dužnatý míšek, který neobsahuje silně jedovatý alkaloid taxin a další alkaloidy a glykosid taxicatin, jako zbytek rostliny. Pro smrtelně jedovatou otravu potřebuje dospělí člověk přijmout 30 semen z dužnatých míšků anebo pozřít odvar alespoň z 50 g jehličí. Nejvíce jsou v nebezpečí děti, které lákají červené plody rostliny. První příznaky jsou bolesti břicha, rozšíření zorniček, bolestivé křeče a průjmy, zblednutí, křeče a selhání krevního oběhu. Zástava srdce a poté i smrt nastává už po hodině od sněžení (STARÝ 2017).

Mateřídouška úzkolistá (*Thymus serpyllum*) je trvalka, která se řadí do čeledi hluchavkovité (*Lamiaceae*). Dorůstá 5 až 30 cm. Stonek má poléhavý nebo vystoupavý. Na bázi je dřevnatý a celý kolem dokola chlupatý. Lodyha může být okrouhlá nebo lehce hranatá. Listy jsou malé, třikrát až čtyřikrát delší než široké a na stonku rostou křížmostojně ^[11].

Kvete od července do října na kyprých, obvykle písčítých nebo kamenných půdách, někdy i na hlinitých půdách. V oblibě má okraje cest, meze, suché a mírně suché trávníky. Je rozptýlená po celé České republice (SPOHN 2016).

U této mateřídoušky byly zjištěny antibakteriální vlastnosti. Mohla by se v budoucnu používat k výrobě léku a např. i k léčení popálenin (DURSUN et al. 2003).

Rozrazil břečťanolistý (*Veronica hederifolia*) je jednoletá rostlina z čeledi jitrocelovité (*Plantaginaceae*), která je vysoká 5 až 30 cm. Její lodyha je poléhavá až slabě vystoupavá a

převíslá. Na lodyze nalezneme chlupy v horní části. Leckde se vytvářejí dvě řady chloupků. Lodyžní listy jsou široce oválné, krátce řapíkaté a mají trojlaločnaté až pětialočnaté vroubkování. Na spodní části lodyhy jsou listy vstřícně uspořádané a směrem nahoru jsou postupně střídavé. Květy jsou bělavě fialové, široké maximálně do 7 mm a vidět je v přírodě můžeme od března do června (BELLMANN 2009).

Velmi hojně je rozšířen na cestách, v křovinách a na polích s okopaninami (BELLMANN 2009).

Rozrazil klasnatý (*Veronica spicata*) je vytrvalá bylina, která je součástí čeledi jitrocelovité (*Plantaginaceae*). Dorůstá 30 až 50 cm. Stonek je na bázi ohnutý, ale dále je vzpřímený a obvykle jednoduchý. Může být zcela lysý ale i chlupatý. Její listy jsou vstřícné, kopinaté a krátce řapíkaté. Dlouhé mohou být 2 až 9 cm a šířka je od 0,3 do 3 cm. Koruna je modrofialová anebo světle modrá a její šířka je 4 až 8 mm. Květy jsou hustě uspořádány v koncovém hroznu, který je dlouhý 10 až 30 cm (BELLMANN 2009).

Rozrazil klasnatý kvete od června do srpna. Vyskytuje se na suchých trávnících a v křovinatých převisech (BELLMANN 2009).

6 DISKUZE

Při porovnání tří území, na který jsem park rozdělil, bylo zjištěno, že v přední a ve střední části parku, kde se vyskytují luční komplexy, které jsem označil číslem jedna, se typicky vyskytovala např. řeřišnice luční (*Cardamine pratensis*), ocún jesenní (*Colchicum autumnale*), sněženka podsněžník (*Galanthus nivalis*), snědek chocholičnatý (*Ornithogalum angustifolium*), prvosenka vyšší (*Primula elatior*) a pro podmáčenou část ve střední části je charakteristický blatouch bahenní (*Caltha palustris*). Bylo objeveno, že je zde největší druhová rozmanitost rostlin. V druhé části se vyskytovala např. bělozářka větevnatá (*Anthericum ramosum*), bažanka vytrvalá (*Mercurialis perennis*), zvonečník klasnatý (*Phyteum spicatum*) a brčál barvínek (*Vinca minor*). V zadní poslední části parku můžeme najít např. bělozářku liliovitou (*Anthericum liliago*), prorostlík srpovitý (*Bupleurum falcatum*), vřes obecný (*Calluna vulgaris*), osívku jarní (*Erophila verna*) a na suché bezlesné mýtině je zde typický netřesk výběžkatý (*Jovibarba globifera*) nebo rozchodník skalní (*Sedum reflexum*). Oproti první části má třetí část na svém území nejméně rostlinných druhů.

V porovnání mých výsledků s katalogem biotopů České republiky (CHYTRÝ et al. 2010) schází v parku v acidofilních doubravách bříza bělokorá (*Betula pendula*), bříza pýřitá (*Betula pubescens*), topol osika (*Populus tremula*), krušina olšová (*Frangula alnus*), brusnice borůvka (*Vaccinium myrtillus*), metlička křivolaká (*Avenella flexuosa*), kostřava ovčí (*Festuca ovina*) a bika bělavá (*Luzula luzuloides*).

V hercynských dubohabřinách v porovnání se zjištěnými daty v parku chybí pouze tři zástupci, a to buk lesní (*Fagus sylvaticus*), lipnice hajní (*Poa nemoralis*) a vratič chocholičnatý (*Pyrethrum corybosum*).

Ve středoevropských bazifilních teplomilných doubravách ve srovnání s katalogem biotopů České republiky (CHYTRÝ et al. 2010) na zkoumaném území neroste mochna bílá (*Potentilla alba*), válečka prapořitá (*Brachypodium pinnatum*), vratič chocholičnatý (*Pyrethrum corymbosum*), hrachor černý (*Lathyrus niger*), ostřice horská (*Carex montana*), bika bělavá (*Luzula luzuloides*), černýš luční (*Melampyrum pratense*), brusnice borůvka (*Vaccinium myrtillus*) a plicník měkký (*Pulmonaria mollis*).

Další typ biotopu, který se vyskytuje v Dobříšském parku jsou suťové lesy, kde se v porovnání s katalogem biotopů České republiky (CHYTRÝ et al. 2010) nevyskytuje jilm drsný (*Ulmus glabra*), bez hroznatý (*Sambucus racemosa*) a ptačinec hajní (*Stellaria nemorum*).

Pro vlhké pcháčové louky existuje mnoho typických zástupců. Ale v Dobříšském parku byli nalezeni jediní dva charakterističtí zástupci – blatouch bahenní (*Caltha palustris*) a lipnice luční (*Poa pratensis*). Může to být způsobeno tím, že tento biotop zabírá velmi malou část parku.

Při porovnání s příklady rostlin acidofilních suchých trávníků se v parku nachází jen psineček obecný (*Agrostis capillaris*), šťovík menší (*Rumex acetosella*) a smolnička obecná (*Lychnis viscaria*).

Poslední významný biotop jsou mezofilní ovsíkové louky, kde byly nalezeny všechny příklady rostlinných druhů, které jsou uvedeny v katalogu biotopů České republiky (CHYTRÝ et al. 2010).

Po porovnání rostlin dle jejich životní strategie (Obr. 4), bylo zjištěno, že se v parku vyskytuje nejvíce CRS strategií (33,1 %), kteří jsou přechodem mezi všemi hlavními skupinami. Druhou nejpočetnější skupinou jsou C strategií (30,4 %). Z toho vyplývá, že zhruba jednu třetinu rostlin v parku tvoří byliny, které jsou vytrvalé, mají velké kořenové systémy a nadzemní orgány dorůstají vysokých výšek.

Po zjištění původu jednotlivých rostlinných druhů v parku (Obr. 5) bylo objeveno, že nejvíce rostlin je původních. Apofyty jsou zastoupeny 188 druhy, což je 82,8 %, zatímco archeofyty mají 20 rostlinných druhů (8,8 %) a neofyty 19 druhů (8,4 %). Při porovnání s jednotlivými skupinami původu rostlin v rámci České republiky, kde 86,6 % jsou apofoty, 10,2 % neofyty a 3,2 % archeofyty, je zřejmé, že v parku se vyskytuje méně apofytů a neofytů, zatímco archeofyty tam mají až o 5,6 % více zástupců, než je obecný výskyt v ČR (PYŠEK et al. 2003).

Další analýzou, která se zabývala životními formami rostlin, bylo zjištěno, že se v parku nejvíce daří hemikryptofytům, protože tuto formu má 122 druhů rostlin, což je 53,7 % z celkového počtu rostlin. Při srovnání se zastoupením životních forem v České republice je to o trochu více – v ČR tvoří hemikryptofyta 45,7 % z celkové flóry (KAPLAN 2012).

Při srovnání ekologických nároků flóry v parku bylo zjištěno, že zde nejvíce rostou, a tedy se nejvíce daří rostlinám, které osidlují částečně světlá místa (33 %), mají rádi mírně teplé prostředí (48,9 %) a vyskytují se na mírně vlhké půdě (39,6 %).

Při srovnání dřívější inventarizace vzácných druhů (HAVRÁNEK et al. 2010) a nálezů chráněných a vzácných rostlin v této práci bylo zjištěno, že ne všechny druhy se v parku vyskytují. Mezi nenalezené patří medovník meduňkolistý (*Melittis melissophyllum*), mochna bílá (*Potentilla alba*), lněnka alpská (*Thesium alpinum*), česnek horský (*Allium senescens* ssp. *montanum*), kociánek dvoudomý (*Antennaria dioica*) a prstnatec májový (*Dactylorhiza*

majalis). V roce 2003 byl v Dobříšském parku nalezen kriticky ohrožený druh vstavač kukačka (*Orchis morio*) (KUGLER 2003), který bohužel také nebyl nalezen. Příčinou nenalezení některých chráněných druhů může být to, že se zde již rostliny nevyskytují, nemusel být pro ně příznivý rok, ale také mohlo dojít k přehlednutí daného druhu, protože se většinou vzácné a chráněné rostliny vyskytují po pár jedincích na specifickém místě.

Naopak ale byly nalezeny nové druhy, kterými jsou bělozářka větevnatá (*Anthericum ramosum*), orlíček obecný (*Aquilegia vulgaris*), křivatec nejmenší (*Gagea minima*), sněženka podsněžník (*Galanthus nivalis*), svízel povázka (*Galium mollugo*), lilie zlatohlavá (*Lilium martagon*), pomněnka řídkokvětá (*Myosotis sparsiflora*), snědek chocholičnatý (*Ornithogalum angustifolium*), růže galská (*Rosa gallica*), tis červený (*Taxus baccata*), mateřídouška úzkolistá (*Thymus serpyllum*), rozrazil břechťanový (*Veronica hederifolia*) a rozrazil klasnatý (*Veronica spicata*). Důvodem nalezení dalších vzácných a chráněných druhů může být to, že sem byly zavlečeny nové druhy nebo v roce, kdy probíhala poslední inventarizace, nemusely být příznivé podmínky pro daný druh anebo byla inventarizace provedena v jiném časovém rozmezí během roku.

7 ZÁVĚR

Během inventarizace Dobříšského parku bylo nalezeno 227 cévnatých rostlin, které jsou rozděleny do 66 čeledí. Mezi nejvíce častou čeleď se řadí hvězdnicovité (Asteraceae) s 23 zástupci. Z celkového počtu nalezených bylin je 18 uvedeno v Červeném seznamu ohrožených druhů České republiky (GRULICH 2017). Mezi ohrožené a chráněné druhy v parku patří bělozářka liliovitá (*Anthericum liliago*), bělozářka větevnatá (*Anthericum ramosum*), orlíček obecný (*Aquilegia vulgaris*), chrpa chlumní (*Centaurea triumfetti*), křivatec nejmenší (*Gagea minima*), sněženka podsněžník (*Galanthus nivalis*), svízel povázka (*Galium mollugo*), kakost krvavý (*Geranium sanguineum*), lilie zlatohlavá (*Lilium martagon*), pomněnka řídkokvětá (*Myosotis sparsiflora*), snědek chocholičnatý (*Ornithogalum angustifolium*), růže galská (*Rosa gallica*), sesel sivý (*Seseli osseum*), jeřáb břek (*Sorbus torminalis*), tis červený (*Taxus baccata*), mateřídouška úzkolistá (*Thymus serpyllum*), rozrazil břechťanový (*Veronica hederifolia*) a rozrazil klasnatý (*Veronica spicata*).

Dobříšský park je významnou evropskou lokalitou hlavně kvůli páchníkovi hnědému (*Osmoderma eremita*). Jak se ale ukázalo, je zde několik chráněných a ohrožených druhů bylin. Důležité je, aby v parku zůstal stávající stupeň ochrany a byla provedena další inventarizace nejen flóry.

8 RESUMÉ

This study focuses on floristic survey of English park in Dobříš. Altitude is somewhere between 350 and 380 metres above sea level. The research was realized between March to September 2021. There were found 227 plant species from 66 plant families. *Asteraceae* were the most frequent family. Of the total number of plants found, 18 plants belong to some categories of Red list of threatened species of Czech republic (GRULICH 2017). *Anthericum liliago*, *Anthericum ramosum*, *Aquilegia vulgaris*, *Centaurea triumfetti*, *Gagea minima*, *Galanthus nivalis*, *Galium mollugo*, *Geranium sanguineum*, *Lilium martagon*, *Myosotis sparsiflora*, *Ornithogalum angustifolium*, *Rosa gallica*, *Seseli osseum*, *Sorbus torminalis*, *Taxus baccata*, *Thymus serpyllum*, *Veronica hederifolia*, *Veronica spicata* were found here.

Dobříš Park is an important European site mainly because of *Osmoderma eremita*. However, as it turned out, there are several protected and endangered species of plants here. It is important that the park remains at the same level of protection and that further inventories are carried out, not only of the flora.

9 LITERATURA A ZDROJE

9.1 LITERATUR

- BELLMANN, H. 2009. *Velká kniha o rostlinách*. Knižní klub, 208 s. Praha
- BOKOV, D. O., Luferov, A. N., Krasnyuk, I. I., Bessonov, V. V. 2019. Ethnopharmacological review on the wild edible medicinal plant, *Lilium martagon* L. *Tropical Journal of Pharmaceutical Research* 18: 1559–1564.
- CULEK, M., Grulich, V., Laštůvka, Z., Divíšek, J. 2013. *Biogeografické regiony České republiky*. Masarykova univerzita, 448 s. Brno.
- DEMEK, J., Balatka, B., Buček, A., Czudek, T., Hrádek, M., Ivan, A., Lacina, J., Loučková, J., Raušer, J., Stehlík, O., Sládek, J., Vaněčková, L. a Vašátko, J. 1987. *Zeměpisný lexikon ČSR – hory a nížiny*. Nakladatelství Československé akademie věd, 584 s. Praha.
- DURSUN, N., Liman, N., Ozyazgan, I., Gunes, I., Saraymen, R. 2003. Role of thymus oil in burn wound healing. *Journal of Burn Care and Rehabilitation* 24: 395–339.
- GRULICH, V. 2017. Červený seznam cévnatých rostlin ČR. *Příroda* 35: 75–132.
- HAVRÁNEK, J., Trnka, F., Mačát, Z. 2010. Výsledky inventarizačního průzkumu cévnatých rostlin, saproxylických brouků a plazů v EVL Dobříšský park. Manuskript, depon. in Krajský úřad Středočeského kraje, 16 s. Praha.
- HECKER, U. 2003. *Stromy a keře: klíč ke spolehlivému určování*. Rebo, 240 s. Praha.
- HIEKE, K. 1984. *České zámecké parky a jejich dřeviny*. Státní zemědělské nakladatelství, 460 s. Praha.
- HRON, F. 1979. *Rostliny luk, pastvin, vod a bažin – kapesní atlas*. Státní pedagogické nakladatelství, 424 s. Praha.
- HROUDA, L. 2013. *Rostliny luk a pastvin*. Academia, 448 s. Praha.
- HROUDA, L., Skoumalová, A. 2018. *Rostliny naší přírody: štětcem Anny Skoumalové, perem Lubomíra Hroudy*. Academia, 852 s. Praha.
- HŮRKA, K. 2005. *Brouci České a Slovenské republiky*. Kabourek, 390 s. Zlín.
- CHYTRÝ, M., Kučera, T., Kočí, M., Grulich, V., Lustyk P. 2010. *Katalog biotopů České republiky*. Agentura ochrany přírody a krajiny ČR, 304 s. Praha.
- CHYTRÝ, M., Tichý, L., Dřevojan, P., Sádlo, J., Zelený, D. 2018. Ellenberg-type indicator values for the Czech flora. *Preslia* 90: 83–103.

- KADLEC, P. 2019. *Zámecký park v Dobříši: průvodce*. Okrašlovací spolek města Dobříše, 45 s. Dobříš.
- KAPLAN, Z. 2012. Flora and phytogeography of the Czech Republic. *Preslia* 84: 505–573.
- KAPLAN, Z., Danihelka, J., Chrtek, J. jun., Kirschner, J., Kubát, K., Štech, M., Štěpánek, J. 2019. *Klíč ke květeně České republiky*. Academia, 1168 s. Praha.
- KUGLER, V. 2003. Závěrečná textová zpráva k mapování biotopů soustavy Natura 2000 a Smaragd. Manuskript, depon. in Sbirka listin ÚSOP AOPK ČR, 9 s. Praha.
- MALÝ, L. 1911. *Nový průvodce po Dobříši a okolí*. F. Hausekr, 64 s. Dobříš.
- MORAVEC, J. et al. 1994. *Fytocenologie: nauka o vegetaci*. Academia, 403 s. Praha.
- OLIČ, M. 1998. *Dobříš – město na Zlaté stezce*. Maroli, 184 s. Praha.
- PILÁT, A. 1974. *Kapesní atlas rostlin*. Státní pedagogické nakladatelství, 255 s. Praha.
- PIRES, T. C. S. P.; Dias, M. I., Barros, L., Calhelha, R. C., Alves, M. J., Oliveira, M. B. P. P., Santos-Buelga, C., Ferreira, I. C. F. R. 2018. Edible flowers as sources of phenolic compounds with bioactive potential. *Food Research International* 105: 580–588.
- PIVOŇKOVÁ, L. 2007. *Zvláště chráněné rostliny Plzeňského kraje*. Krajský úřad Plzeňského kraje, odbor životního prostředí, 55 s. Plzeň.
- PYŠEK, P. 1989. Archeofyty a neofyty v ruderalní flóře některých sídlišť v Čechách. *Preslia* 61: 209–226.
- PYŠEK, P. 1996. *Synantropní vegetace*. VŠB-Technická univerzita, 90 s. Ostrava.
- PYŠEK, P., Sádlo, J., Mandák, B. 2003. *Alien flora of the Czech Republic, its composition, structure and history*. Botanický ústav Akademie věd České republiky, 18 s. Praha.
- QUITT, E. 1971. *Klimatické oblasti Československa*. Geografický ústav ČSAV, 73 s. Brno.
- RAUNKIAER, C. 1934. *The Life Forms of Plants and Statistical Plant Geography*. Oxford University Press.
- SCHAUER, T. 2010. *Svět rostlin: 1150 květin, trav, travin, stromů a keřů střední Evropy*. Rebo, 496 s. Čestlice. 2010.
- SLAVÍK, B., HEJNÝ, S. 1988. *Květena České socialistické republiky*. Academia, 560 s. Praha.
- SPOHN, M. 2016. *Co tu kvete?: originální průvodce přírodou*. Knižní klub, 496 s. Praha.
- STARÝ, F. 2017. *Jedovaté rostliny*. Aventinum, 224 s. Praha.

9.2 INTERNETOVÉ ZDROJE

- [1] Mapy.cz. Mapy.cz [online]. Dostupné z:
<https://mapy.cz/zakladni?x=14.0146000&y=49.6923000&z=11> [cit. 09.04.2022].
- [2] Dobříš | Charakteristika zájmového území. EDPP.CZ | Elektronický digitální povodňový portál [online]. Dostupné z: https://www.edpp.cz/dos_charakteristika-zajmoveho-uzemi/ [cit. 09.04.2022].
- [3] Simulované historické údaje o klimatu a počasí pro Dobříš – meteoblue. [online]. [cit. Dostupné z:
https://www.meteoblue.com/cs/po%C4%8Das%C3%AD/historyclimate/climatemodelled/dob%C5%99%C3%AD%C5%A1_%C4%8Cesko_3077024 [cit. 09.04.2022].
- [4] Pladias: Databáze české flóry a vegetace [online]. Dostupné z: <https://pladias.cz/> [cit. 09.04.2022].
- [5] Pladias: Databáze české flóry a vegetace – *Centaurea triumfetti* – chrpa chlumní [online]. Dostupné z: <https://pladias.cz/taxon/overview/Centaurea%20triumfetti> [cit. 09.04.2022].
- [6] Pladias: Databáze české flóry a vegetace – *Gagea minima* – křivatec nejmenší [online]. Dostupné z: <https://pladias.cz/taxon/overview/Gagea%20minima> [cit. 09.04.2022].
- [7] Pladias: Databáze české flóry a vegetace – *Myosotis sparsiflora* – pomněnka řídkokvětá [online]. Dostupné z: <https://pladias.cz/taxon/overview/Myosotis%20sparsiflora> [cit. 09.04.2022].
- [8] Pladias: Databáze české flóry a vegetace – *Ornithogalum angustifolium* – snědek chocholičnatý [online]. Dostupné z:
<https://pladias.cz/taxon/overview/Ornithogalum%20angustifolium> [cit. 09.04.2022].
- [9] Pladias: Databáze české flóry a vegetace – *Rosa gallica* – růže galská, růže keltská [online]. Dostupné z: <https://pladias.cz/taxon/overview/Rosa%20gallica> [cit. 09.04.2022].
- [10] Pladias: Databáze české flóry a vegetace – *Seseli osseum* – sesel sivý [online]. Dostupné z: <https://pladias.cz/taxon/overview/Seseli%20osseum> [cit. 09.04.2022].
- [11] Pladias: Databáze české flóry a vegetace – *Thymus serpyllum* – mateřídouška úzkolistá [online]. Dostupné z:
<https://pladias.cz/taxon/overview/Thymus%20serpyllum> [cit. 09.04.2022].

10 SEZNAM PŘÍLOH

Příloha 1 – seznam rostlinných druhů

Tab. 1 Sumarizace nalezených druhů

Příloha 2 – seznam čeledí

Tab. 1 Seznam zastoupených čeledí

Příloha 3 – Celky parku

Obr. 1 Celek č. 1

Obr. 2 Celek č. 2

Obr. 3 Celek č. 3

Příloha 4 – vybrané druhy rostlin

Obr. 1 hrachor jarní (*Lathyrus vernus*).

Obr. 2 jarmanka větší (*Astrantia major*).

Obr. 3 bělozářka liliovitá (*Anthericum liliago*).

Obr. 4 orlíček obecný (*Aquilegia vulgaris*).

Obr. 5 chrpa chlumní (*Centaurea triumfetti*).

Obr. 6 křivatec nejmenší (*Gagea minima*).

Obr. 7 pomněnka řídkokvětá (*Myosotis sparsiflora*).

Obr. 8 snědek chocholičnatý (*Ornithogalum angustifolium*).

Příloha 1 – seznam rostlinných druhů

Tab. 1 Sumarizace nalezených druhů.

	latinský název	český název	čeleď	Poznámka	Lokalita	Původ	Forma	Strat	L	T	F
1.	<i>Abies alba</i>	jedle bělokorá	<i>Pinaceae</i>		2,3	apo	MFf	C	3	5	6
2.	<i>Acer platanoides</i>	javor mlč	<i>Aceraceae</i>		1,2,3	apo	MFf	C	4	6	5
3.	<i>Acer pseudoplatanus</i>	javor klen	<i>Aceraceae</i>		2,3	apo	MFf	C	4	5	6
4.	<i>Aegopodium podagraria</i>	bršlice kozí noha	<i>Apiaceae</i>		1,2,3	apo	Gf	C	6	5	6
5.	<i>Aesculus hippocastanum</i>	jírovec maďal	<i>Hippocastanaceae</i>		1	neo	MFf	C	4	5	6
6.	<i>Agrostis capillaris</i>	psineček obecný	<i>Poaceae</i>		1,2,3	apo	Hkf	CSR	7	5	4
7.	<i>Achillea millefolium</i>	řebříček obecný	<i>Asteraceae</i>		1,2,3	apo	Hkf	C	7	5	5
8.	<i>Ajuga reptans</i>	zběhovce plazivý	<i>Lamiaceae</i>		2,3	apo	Hkf	CSR	5	5	6
9.	<i>Alchemilla acutiloba</i>	kontryhel ostrolaločnatý	<i>Rosaceae</i>		1,2,3	apo	Hkf	CSR	6	4	5
10.	<i>Alliaria petiolata</i>	česnáček lékařský	<i>Brassicaceae</i>		2	apo	Hkf	CR	5	6	5
11.	<i>Allium vineale</i>	česnek viničný	<i>Alliaceae</i>		1	apo	Gf	C	6	7	4
12.	<i>Alnus glutinosa</i>	olše lepkavá	<i>Betulaceae</i>		2,3	apo	MFf	C	5	5	9
13.	<i>Alopecurus pratensis</i>	psárka luční	<i>Poaceae</i>		1	apo	Hkf	C	7	5	6
14.	<i>Anemone nemorosa</i>	sasanka hajní	<i>Ranunculaceae</i>		2,3	apo	Gf	CSR	4	5	5
15.	<i>Anemone ranunculoides</i>	sasanka pryskyřníkovitá	<i>Ranunculaceae</i>		2	apo	Gf	CSR	4	6	6
16.	<i>Anthericum liliago</i>	bělozářka liliovitá	<i>Anthericaceae</i>	C3	3	apo	Gf	CSR	7	7	3
17.	<i>Anthericum ramosum</i>	bělozářka větevnatá	<i>Anthericaceae</i>	C4a	2	apo	Gf	CSR	7	6	3
18.	<i>Anthoxanthum odoratum</i>	tomka vonná	<i>Poaceae</i>		1	apo	Hkf	CSR	7	5	5
19.	<i>Anthriscus sylvestris</i>	kerblík lesní	<i>Apiaceae</i>		2,3	apo	Hkf	C	7	5	5
20.	<i>Aquilegia vulgaris</i>	orlíček obecný	<i>Ranunculaceae</i>	C3	1	apo	Hkf	C	6	5	5
21.	<i>Arabidopsis thaliana</i>	huseníček rolní	<i>Brassicaceae</i>		1	apo	Tf	R	7	6	4
22.	<i>Arabis glabra</i>	huseník lysý	<i>Brassicaceae</i>		1	apo	Hkf	CSR	6	6	3
23.	<i>Arctium tomentosum</i>	lopuch plstnatý	<i>Asteraceae</i>		1,2,3	ar	Hkf	C	7	5	5
24.	<i>Arrhenatherum elatius</i>	ovsík vyvýšený	<i>Poaceae</i>		1	ar	Hkf	C	7	5	5
25.	<i>Asarum europaeum</i>	kopytník evropský	<i>Aristolochiaceae</i>		2	apo	Hkf	CS	3	5	5

26.	<i>Asplenium trichomanes</i>	sleziník červený	<i>Aspleniaceae</i>		3	apo	Hkf	CSR	5	5	4
27.	<i>Astrantia major</i>	jarmanka větší	<i>Apiaceae</i>		2	apo	Hkf	CS	5	4	6
28.	<i>Babarea vulgaris</i>	barborka obecná	<i>Brassicaceae</i>		1	apo	Hkf	CR	8	6	6
29.	<i>Bellis perennis</i>	sedmikráska obecná	<i>Asteraceae</i>		1	apo	Hkf	CSR	8	5	5
30.	<i>Betonica officinalis</i>	bukvice lékařská	<i>Lamiaceae</i>		2	apo	Hkf	C	6	6	4
31.	<i>Bromus erectus</i>	sveřep vzpřímený	<i>Poaceae</i>		1,3	apo	Hkf	CS	8	5	3
32.	<i>Bupleurum falcatum</i>	prorostlík srpovitý	<i>Apiaceae</i>		3	apo	Hkf	CSR	6	6	3
33.	<i>Calluna vulgaris</i>	vřes obecný	<i>Ericaceae</i>		2,3	apo	Chf	CS	8	5	5
34.	<i>Caltha palustris</i>	blatouch bahenní	<i>Ranunculaceae</i>		1	apo	Hkf	CSR	6	5	9
35.	<i>Campanula patula</i>	zvonek rozkladitý	<i>Campanulaceae</i>		1	apo	Hkf	CSR	7	5	5
36.	<i>Campanula persicifolia</i>	zvonek broskvolistý	<i>Campanulaceae</i>		3	apo	Hkf	CSR	5	6	4
37.	<i>Campanula rotundifolia</i>	zvonek okrouhlostý	<i>Campanulaceae</i>		1,2	apo	Hkf	CSR	7	5	4
38.	<i>Campanula trachelium</i>	zvonek kopřivolistý	<i>Campanulaceae</i>		2	apo	Hkf	CS	4	5	6
39.	<i>Capsella bursa-pastoris</i>	kokoška pastuší tobolka	<i>Brassicaceae</i>		1	ar	Tf	R	7	5	5
40.	<i>Cardamine pratensis</i>	řeřišnice luční	<i>Brassicaceae</i>		1	apo	Hkf	CSR	7	5	8
41.	<i>Carex pilosa</i>	ostřice chlupatá	<i>Cyperaceae</i>		2	apo	Hkf	CS	3	5	5
42.	<i>Carpinus betulus</i>	habr obecný	<i>Betulaceae</i>		2,3	apo	MFf	C	4	6	5
43.	<i>Centaurea triumfetti</i>	chrpa chlumní	<i>Asteraceae</i>	C3	3	apo	Hkf	C	7	7	3
44.	<i>Cerastium arvense</i>	rožec rolní	<i>Caryophyllaceae</i>		1	apo	Chf	CR	8	6	4
45.	<i>Cerastium glomeratum</i>	rožec klubkatý	<i>Caryophyllaceae</i>		1	apo	Tf	R	7	6	5
46.	<i>Cirsium arvense</i>	pcháč oset	<i>Asteraceae</i>		1	ar	Gf	C	8	5	5
47.	<i>Cirsium oleraceum</i>	pcháč zelinný	<i>Asteraceae</i>		1,2	apo	Hkf	C	6	5	8
48.	<i>Cirsium vulgare</i>	pcháč obecný	<i>Asteraceae</i>		1	apo	Hkf	CR	8	5	5
49.	<i>Clinopodium vulgare</i>	klinopád obecný	<i>Lamiaceae</i>		3	apo	Hkf	CS	6	6	4
50.	<i>Colchicum autumnale</i>	ocún jesenní	<i>Colchicaceae</i>		1	apo	Gf	CSR	6	5	6
51.	<i>Convolvulus arvensis</i>	svlačec rolní	<i>Convolvulaceae</i>		1	ar	Gf	CR	7	6	4
52.	<i>Cornus sanguinea</i>	svída krvavá	<i>Cornaceae</i>		2	apo	NFf	C	6	6	5
53.	<i>Corydalis cava</i>	dymnivka dutá	<i>Fumariaceae</i>		2,3	apo	Gf	CSR	4	6	6

54.	<i>Corylus avellana</i>	líška obecná	<i>Betulaceae</i>		3	apo	NFf	C	6	5	5
55.	<i>Crataegus monogyna</i>	hloh jednosemenný	<i>Rosaceae</i>		2	apo	NFf	C	6	6	4
56.	<i>Crepis biennis</i>	škarda dvouletá	<i>Asteraceae</i>		1	apo	Hkf	CR	7	5	5
57.	<i>Dactylis glomerata</i>	srha laločnatá	<i>Poaceae</i>		1	apo	Hkf	C	7	5	5
58.	<i>Dianthus carthusianorum</i>	hvozdík kartouzek	<i>Caryophyllaceae</i>		1	apo	Hkf	CSR	8	5	3
59.	<i>Digitalis grandiflora</i>	náprstník velkokvětý	<i>Plantaginaceae</i>		2	apo	Hkf	C	6	5	5
60.	<i>Dipsacus fullonum</i>	štětka planá	<i>Dipsacaceae</i>		1	apo	Hkf	CR	8	6	6
61.	<i>Echium vulgare</i>	hadinec obecný	<i>Boraginaceae</i>		3	apo	Hkf	CR	9	5	4
62.	<i>Epilobium montanum</i>	vrbovka horská	<i>Onagraceae</i>		2	apo	Hkf	CS	5	5	5
63.	<i>Erigeron annuus</i>	turan roční	<i>Asteraceae</i>		1	neo	Tf	CR	8	5	5
64.	<i>Erophila verna</i>	osívka jarní	<i>Brassicaceae</i>		3	apo	Tf	SR	8	6	3
65.	<i>Euonymus europaeus</i>	brslen evropský	<i>Celastraceae</i>		2	apo	NFf	C	5	5	5
66.	<i>Euphorbia cyparissias</i>	pryšec chvojka	<i>Euphorbiaceae</i>		3	apo	Hkf	CSR	8	6	3
67.	<i>Ficaria verna</i>	orsej jarní	<i>Ranunculaceae</i>		2,3	apo	Gf	R	4	5	6
68.	<i>Filipendula ulmaria</i>	tužebník jilmový	<i>Rosaceae</i>		1	apo	Hkf	C	6	5	8
69.	<i>Filipendula vulgaris</i>	tužebník obecný	<i>Rosaceae</i>		1	apo	Hkf	CSR	7	6	4
70.	<i>Fragaria viridis</i>	jahodník trávnice	<i>Rosaceae</i>		2,3	apo	Hkf	CSR	7	5	3
71.	<i>Fraxinus americana</i>	jasan americký	<i>Oleaceae</i>		2,3	neo	MFf	C	4	5	6
72.	<i>Fraxinus excelsior</i>	jasan ztepilý	<i>Oleaceae</i>		2,3	apo	MFf	C	4	5	6
73.	<i>Gagea lutea</i>	křivatec žlutý	<i>Liliaceae</i>		2,3	apo	Gf	CSR	4	5	6
74.	<i>Gagea minima</i>	křivatec nejmenší	<i>Liliaceae</i>	C3	2	apo	Gf	CSR	6	6	5
75.	<i>Galanthus nivalis</i>	sněženka podsněžník	<i>Amaryllidaceae</i>	C3	1	apo	Gf	CSR	5	6	6
76.	<i>Galeobdolon luteum</i>	pitulník žlutý	<i>Lamiaceae</i>		2	apo	Chf	CS	3	5	6
77.	<i>Galeopsis tetrahit</i>	konopice polní	<i>Lamiaceae</i>		2	apo	Tf	CR	6	5	5
78.	<i>Galium aparine</i>	svízel přítula	<i>Rubiaceae</i>		1,2,3	apo	Tf	CR	6	6	5
79.	<i>Galium mollugo</i>	svízel povázka	<i>Rubiaceae</i>	C4b	1,2	apo	Hkf	C	7	6	6
80.	<i>Galium odoratum</i>	svízel vonný	<i>Rubiaceae</i>		2,3	apo	Hkf	S	3	5	5
81.	<i>Galium verum</i>	svízel syřišťový	<i>Rubiaceae</i>		1	apo	Hkf	CS	7	6	4

82.	<i>Genista tinctoria</i>	kručinka barvířská	<i>Fabaceae</i>		1	apo	Chf	CS	7	6	4
83.	<i>Geranium palustre</i>	kakost bahenní	<i>Geraniaceae</i>		1	apo	Hkf	C	7	5	7
84.	<i>Geranium pratense</i>	kakost luční	<i>Geraniaceae</i>		1	apo	Hkf	C	7	6	5
85.	<i>Geranium pusillum</i>	kakost maličkový	<i>Geraniaceae</i>		1	ar	Tf	C	7	6	4
86.	<i>Geranium robertianum</i>	kakost smrdutý	<i>Geraniaceae</i>		1,2	apo	Tf	CSR	5	5	6
87.	<i>Geranium sanguineum</i>	kakost krvavý	<i>Geraniaceae</i>	C4a	1	apo	Hkf	CSR	7	6	3
88.	<i>Geum rivale</i>	kuklík potoční	<i>Rosaceae</i>		1	apo	Hkf	CSR	6	4	8
89.	<i>Glechoma hederacea</i>	popenec obecný	<i>Lamiaceae</i>		2	apo	Hkf	CSR	5	6	6
90.	<i>Hedera helix</i>	břečťan popínavý	<i>Araliaceae</i>		1,2,3	apo	MFf	CS	4	5	5
91.	<i>Helianthemum nummularium</i>	deváterník penízkovitý	<i>Cistaceae</i>		3	neo	Chf	CS			
92.	<i>Hepatica nobilis</i>	jaterník podléška	<i>Ranunculaceae</i>		2,3	apo	Hkf	CSR	4	5	6
93.	<i>Heracleum sphondylium</i>	bolševník obecný	<i>Apiaceae</i>		1	apo	Hkf	C	7	5	5
94.	<i>Hieracium umbellatum</i>	jestřábník okoličnatý	<i>Asteraceae</i>		1	apo	Hkf	CS	7	6	4
95.	<i>Hieracium murorum</i>	jestřábník zední	<i>Asteraceae</i>		1,3	apo	Hkf	CSR	5	5	5
96.	<i>Holcus lanatus</i>	medyněk vlnatý	<i>Poaceae</i>		1	apo	Hkf	C	7	5	6
97.	<i>Hylotelephium telephium</i>	rozchodník nachový	<i>Crassulaceae</i>		1,3	apo	Hkf	CS	7	6	4
98.	<i>Hypericum maculatum</i>	třezalka skvrnitá	<i>Hypericaceae</i>		1,3	apo	Hkf	CSR	7	4	6
99.	<i>Chelidonium majus</i>	vlaštovičnick větší	<i>Papaveraceae</i>		1,2,3	ar	Hkf	CR	6	6	5
100.	<i>Impatiens parviflora</i>	netýkavka malokvětá	<i>Balsaminaceae</i>		2	neo	Tf	SR	4	5	5
101.	<i>Jovibarba globifera</i>	netřesk výběžkatý	<i>Crassulaceae</i>		3	apo	Chf	S	9	6	2
102.	<i>Juniperus communis</i>	jalovec obecný	<i>Cupressaceae</i>		3	apo	NFf	S	7	4	4
103.	<i>Knautia arvensis</i>	chrastavec rolní	<i>Dipsacaceae</i>		1	apo	Hkf	C	7	6	4
104.	<i>Koeleria macrantha</i>	smělek štíhlý	<i>Poaceae</i>		1	apo	Hkf	CS	8	6	3
105.	<i>Lactuca serriola</i>	locika kompasová	<i>Asteraceae</i>		1,3	ar	Tf	CR	8	7	4
106.	<i>Lamium album</i>	hluchavka bílá	<i>Lamiaceae</i>		2,3	ar	Hkf	CSR	6	5	5
107.	<i>Lamium maculatum</i>	hluchavka skvrnitá	<i>Lamiaceae</i>		2,3	apo	Hkf	CSR	4	5	6
108.	<i>Lamium purpureum</i>	hluchavka nachová	<i>Lamiaceae</i>		2,3	ar	Tf	R	7	5	5
109.	<i>Lapsana communis</i>	kapustka obecná	<i>Asteraceae</i>		1,3	ar	Tf	CR	5	6	5

110.	<i>Larix decidua</i>	modřín opadavý	<i>Pinaceae</i>		3	apo	MFf	C	7	4	4
111.	<i>Lathraea squamaria</i>	podbílek šupinatý	<i>Orobanchaceae</i>		2,3	apo	Gf		3	5	6
112.	<i>Lathyrus pratensis</i>	hrachor luční	<i>Fabaceae</i>		1	apo	Hkf	C	7	5	6
113.	<i>Lathyrus vernus</i>	hrachor jarní	<i>Fabaceae</i>		2	apo	Gf	CSR	4	6	5
114.	<i>Leucanthemum vulgare</i>	kopretina bílá	<i>Asteraceae</i>		1	apo	Hkf	C	7	5	5
115.	<i>Lilium martagon</i>	lilie zlatohlavá	<i>Liliaceae</i>	C4a	3	apo	GF	CSR	4	5	5
116.	<i>Lonicera xylosteum</i>	zimolez obecný	<i>Caprifoliaceae</i>		3	apo	NFf	C	4	6	5
117.	<i>Lotus corniculatus</i>	štírovník růžkatý	<i>Fabaceae</i>		1	apo	Hkf	CSR	7	5	4
118.	<i>Lotus pedunculatus</i>	štírovník bažinný	<i>Fabaceae</i>		1	apo	Hkf	CSR	7	5	8
119.	<i>Luzula campestris</i>	bika ladní	<i>Juncaceae</i>		1	apo	Hkf	CSR	7	5	4
120.	<i>Luzula pilosa</i>	bika chlupatá	<i>Juncaceae</i>		1	apo	Hkf	CSR	3	5	5
121.	<i>Lysimachia nummularia</i>	vrbina penízková	<i>Primulaceae</i>		2	apo	Hkf	CSR	5	6	7
122.	<i>Magnolia acuminata</i>	šácholan přišpičatělý	<i>Magnoliaceae</i>		1	neo	NFf				
123.	<i>Maianthemum bifolium</i>	pstroček dvoulistý	<i>Convallariaceae</i>		3	apo	Gf	S	4	5	5
124.	<i>Malva moschata</i>	sléz pižmový	<i>Malvaceae</i>		1	apo	Hkf	C	8	6	4
125.	<i>Melampyrum nemorosum</i>	černýš hajní	<i>Orobanchaceae</i>		1,2	apo	Tf	CR	5	6	4
126.	<i>Melica nutans</i>	strdivka nicí	<i>Poaceae</i>		2	apo	Hkf	CS	4	6	5
127.	<i>Mercurialis perennis</i>	bažanka vytrvalá	<i>Euphorbiaceae</i>		2	apo	Hkf	CS	3	5	5
128.	<i>Milium effusum</i>	pšeničko rozkladité	<i>Poaceae</i>		2,3	apo	Hkf	CS	4	5	6
129.	<i>Muscari armeniacum</i>	modřenec arménský	<i>Hyacinthaceae</i>		1	neo	Gf				
130.	<i>Mycelis muralis</i>	mléčka zední	<i>Asteraceae</i>		2	apo	Hkf	CSR	4	5	5
131.	<i>Myosotis arvensis</i>	pomněnka rolní	<i>Boraginaceae</i>		1	ar	Tf	R	7	6	5
132.	<i>Myosotis sparsiflora</i>	pomněnka řídkokvětá	<i>Boraginaceae</i>	C4a	2	apo	Tf	R	5	6	6
133.	<i>Myosotis sylvatica</i>	pomněnka lesní	<i>Boraginaceae</i>		2	apo	Hkf	CSR	6	5	5
134.	<i>Myosoton aquaticum</i>	křehkýš vodní	<i>Caryophyllaceae</i>		1	apo	Hkf	CS	6	5	8
135.	<i>Narcissus pseudonarcissus</i>	narcis žlutý	<i>Amaryllidaceae</i>		2	neo	Gf	CSR			
136.	<i>Ornithogalum angustifolium</i>	snědek chocholičnatý	<i>Hyacinthaceae</i>	C3	1	apo	Gf				
137.	<i>Oxalis acetosella</i>	šřavel kyselý	<i>Oxalidaceae</i>		1	apo	Gf	CSR	2	5	6

138.	<i>Philadelphus coronarius</i>	pustoryl věncový	<i>Hydrangeaceae</i>		1	neo	NFf	C			
139.	<i>Phleum pratense</i>	bojínek luční	<i>Poaceae</i>		1,3	apo	Hkf	C	7	5	5
140.	<i>Phyteum spicatum</i>	zvonečník klasnatý	<i>Campanulaceae</i>		2	apo	Hkf	CSR	6	5	5
141.	<i>Picea abies</i>	smrk ztepilý	<i>Pinaceae</i>		2,3	apo	MFf	C	5	4	6
142.	<i>Pilosella caespitosa</i>	chlupáček trsnatý	<i>Asteraceae</i>		1,3	apo	Hkf	CSR	8	5	5
143.	<i>Pinus nigra</i>	borovice černá	<i>Pinaceae</i>		2,3	neo	MFf	C	7	6	3
144.	<i>Pinus sylvestris</i>	borovice lesní	<i>Pinaceae</i>		3	apo	MFf	C	6	5	5
145.	<i>Plantago lanceolata</i>	jitrocel kopinatý	<i>Callitrichaceae</i>		1,2,3	apo	Hkf	CSR	7	5	5
146.	<i>Poa pratensis</i>	lipnice luční	<i>Poaceae</i>		1,3	apo	Hkf	C	6	5	5
147.	<i>Polygonatum multiflorum</i>	kokořík mnohokvětý	<i>Convallariaceae</i>		2,3	apo	Gf	CSR	3	6	5
148.	<i>Polygonatum odoratum</i>	kokořík vonný	<i>Convallariaceae</i>		2	apo	Gf	CSR	6	6	3
149.	<i>Polygonum aviculare</i>	truskavec ptačí	<i>Polygonaceae</i>		1,3	apo	Tf	R	7	6	5
150.	<i>Polypodium vulgare</i>	osladič obecný	<i>Polypodiaceae</i>		3	apo	Hkf	CS	5	5	4
151.	<i>Potentilla anserina</i>	mochna husí	<i>Rosaceae</i>		1,3	apo	Hkf	CSR	7	6	6
152.	<i>Potentilla argentea</i>	mochna stříbrná	<i>Rosaceae</i>		3	apo	Hkf	CS	9	6	2
153.	<i>Potentilla verna</i>	mochna jarní	<i>Rosaceae</i>		1,3	apo	Hkf	CSR	8	6	3
154.	<i>Primula elatior</i>	prvosenka vyšší	<i>Primulaceae</i>		1	apo	Hkf	CSR	5	5	6
155.	<i>Primula veris</i>	prvosenka jarní	<i>Primulaceae</i>		1	apo	Hkf	CSR			
156.	<i>Prunella vulgaris</i>	černohlávek obecný	<i>Lamiaceae</i>		1,2	apo	Hkf	CSR	7	5	5
157.	<i>Prunus padus</i>	střemcha obecná	<i>Rosaceae</i>		2	apo	MFf	C	5	5	8
158.	<i>Pseudotsuga menziesii</i>	douglaska tisolistá	<i>Pinaceae</i>		2	neo	MFf	C			
159.	<i>Pulmonaria obscura</i>	plicník tmavý	<i>Boraginaceae</i>		1,2	apo	Hkf	CSR	4	6	6
160.	<i>Pulmonaria officinalis</i>	plicník lékařský	<i>Boraginaceae</i>		1,2	apo	Hkf	CSR	4	6	5
161.	<i>Quercus petraea</i>	dub zimní	<i>Fagaceae</i>		3	apo	MFf	C	6	6	5
162.	<i>Quercus robur</i>	dub letní	<i>Fagaceae</i>		1,2,3	apo	MFf	C	6	6	6
163.	<i>Ranunculus auricomus</i>	pryskyřník zlatožlutý	<i>Ranunculaceae</i>		1	apo	Hkf				
164.	<i>Ranunculus bulbosus</i>	pryskyřník hlíznatý	<i>Ranunculaceae</i>		1	apo	Hkf	CSR	8	6	4
165.	<i>Ranunculus lanuginosus</i>	pryskyřník kosmatý	<i>Ranunculaceae</i>		1,2	apo	Hkf	CS	3	5	6

166.	<i>Ranunculus repens</i>	pryskyřník plazivý	<i>Ranunculaceae</i>		1	apo	Hkf	CSR	6	5	7
167.	<i>Robinia pseudoacacia</i>	trnovník akát	<i>Fabaceae</i>		2,3	neo	MFf	C	6	6	4
168.	<i>Rosa canina</i>	růže šípková	<i>Rosaceae</i>		3	apo	NFf	SR	7	5	4
169.	<i>Rosa gallica</i>	růže galská	<i>Rosaceae</i>	C3	3	apo	NFf	C	7	7	4
170.	<i>Rumex acetosa</i>	šťovík kyselý	<i>Polygonaceae</i>		1	apo	Hkf	C	7	5	5
171.	<i>Rumex acetosella</i>	šťovík menší	<i>Polygonaceae</i>		1	apo	Hkf	CSR	8	5	3
172.	<i>Rumex obtusifolius</i>	šťovík tupolistý	<i>Polygonaceae</i>		1	apo	Hkf	C	7	5	6
173.	<i>Salix alba</i>	vrba bílá	<i>Salicaceae</i>		2	apo	MFf	C	5	6	8
174.	<i>Sambucus nigra</i>	bez černý	<i>Sambucaceae</i>		2,3	apo	NFf	C	6	5	6
175.	<i>Sanguisorba officinalis</i>	krvavec toten	<i>Rosaceae</i>		1	apo	Hkf	CS	7	5	7
176.	<i>Saxifraga granulata</i>	lomikámen zrnatý	<i>Saxifragaceae</i>		1	apo	Hkf	CSR	7	6	4
177.	<i>Securigera varia</i>	čičorka pestrá	<i>Fabaceae</i>		1,2	apo	Hkf	C	7	5	4
178.	<i>Sedum reflexum</i>	rozchodník skalní	<i>Crassulaceae</i>		3	apo	Chf	S	8	6	2
179.	<i>Sedum rupestre</i>	rozchodník suchomilný	<i>Crassulaceae</i>		1,3	neo	Chf	S	8	6	2
180.	<i>Sedum spurium</i>	rozchodník pochybný	<i>Crassulaceae</i>		1,3	neo	Chf	S	8	6	3
181.	<i>Senecio jacobaea</i>	starček přímětník	<i>Asteraceae</i>		1	apo	Hkf	C	8	6	4
182.	<i>Senecio vulgaris</i>	starček obecný	<i>Asteraceae</i>		1,2	ar	Tf	R	7	5	5
183.	<i>Seseli osseum</i>	sesel sivý	<i>Apiaceae</i>	C4a	1	apo	Hkf		9	7	2
184.	<i>Silene nutans</i>	silenka nicí	<i>Caryophyllaceae</i>		1	apo	Hkf	CSR	6	6	3
185.	<i>Sisymbrium officinale</i>	hulevník lékařský	<i>Brassicaceae</i>		1	ar	Tf	CR	8	6	5
186.	<i>Sorbus torminalis</i>	jeřáb břek	<i>Rosaceae</i>	C4a	2	apo	MFf	C	4	7	4
187.	<i>Stellaria graminea</i>	ptačinec trávovitý	<i>Caryophyllaceae</i>		1	apo	Hkf	CS	6	5	5
188.	<i>Stellaria holostea</i>	ptačinec velkokvětý	<i>Caryophyllaceae</i>		1,2,3	apo	Chf	CSR	5	6	5
189.	<i>Stellaria media</i>	ptačinec žabinec	<i>Caryophyllaceae</i>		1	apo	Tf	CR	6	5	5
190.	<i>Symphoricarpos albus</i>	pámelník bílý	<i>Caprifoliaceae</i>		2,3	neo	NFf	C	5	5	5
191.	<i>Symphytum tuberosum</i>	kostival hlíznatý	<i>Boraginaceae</i>		2,3	apo	Gf	CSR	4	6	5
192.	<i>Tanacetum corymbosum</i>	řimbaba chocholičnatá	<i>Asteraceae</i>		1	apo	Hkf	CS	6	7	4
193.	<i>Tanacetum vulgare</i>	vrtič obecný	<i>Asteraceae</i>		1,3	ar	Hkf	C	7	6	5

194.	<i>Taraxacum officinale</i>	smetanka lékařská	<i>Asteraceae</i>		1,2,3	apo	Hkf	CSR	7	5	5
195.	<i>Taxus baccata</i>	tis červený	<i>Taxaceae</i>	C3	2	apo	NFf	C	4	5	5
196.	<i>Telekia speciosa</i>	kolotočník ozdobný	<i>Asteraceae</i>		2	neo	Hkf	CS	5	5	7
197.	<i>Thuja occidentalis</i>	zerav západní	<i>Cupressaceae</i>		2,3	neo	MFf				
198.	<i>Thuja plicata</i>	zerav obrovský	<i>Cupressaceae</i>		1	Neo	MFf				
199.	<i>Thymus serpyllum</i>	mateřídouška úzkolistá	<i>Lamiaceae</i>	C4a	3	apo	Chf	CSR	7	6	2
200.	<i>Tilia cordata</i>	lípa srdčitá	<i>Tiliaceae</i>		2,3	apo	MFf	C	4	6	5
201.	<i>Tilia platyphyllos</i>	lípa velkolistá	<i>Tiliaceae</i>		3	apo	MFf	C	4	6	5
202.	<i>Tragopogon pratensis</i>	kozí brada luční	<i>Asteraceae</i>		1	apo	Tf	R	7	5	5
203.	<i>Trifolium alpestre</i>	jetel alpínský	<i>Fabaceae</i>		3	apo	Hkf	CSR	7	6	3
204.	<i>Trifolium medium</i>	jetel prostřední	<i>Fabaceae</i>		1,3	apo	Hkf	C	7	6	4
205.	<i>Trifolium pratense</i>	jetel luční	<i>Fabaceae</i>		1	apo	Hkf	C	7	5	5
206.	<i>Trifolium repens</i>	jetel plazivý	<i>Fabaceae</i>		1,3	apo	Hkf	CSR	7	5	5
207.	<i>Tsuga canadensis</i>	tsuga kanadská	<i>Pinaceae</i>		2,3	neo	MFf				
208.	<i>Ulmus laevis</i>	jilm vaz	<i>Ulmaceae</i>		2,3	apo	MFf	C	4	6	7
209.	<i>Urtica dioica</i>	kopřiva dvoudomá	<i>Urticaceae</i>		1,2,3	apo	Hkf	C	5	5	6
210.	<i>Valerianella locusta</i>	kozlíček polníček	<i>Valerianaceae</i>		1	apo	Tf	R	7	6	4
211.	<i>Verbascum lychnitis</i>	divizna knotovitá	<i>Scrophulariaceae</i>		3	apo	Hkf	CS	7	6	3
212.	<i>Veronica arvensis</i>	rozrazil rolní	<i>Plantaginaceae</i>		1	ar	Tf	R	7	6	5
213.	<i>Veronica hederifolia</i>	rozrazil břechťanolistý	<i>Plantaginaceae</i>	C4b	1,2	ar	Tf	R	6	6	5
214.	<i>Veronica chamaedrys</i>	rozrazil rezekvítek	<i>Plantaginaceae</i>		1	apo	Hkf	CSR	6	5	5
215.	<i>Veronica officinalis</i>	rozrazil lékařský	<i>Plantaginaceae</i>		1,3	apo	Chf	C	5	5	4
216.	<i>Veronica polita</i>	rozrazil lesklý	<i>Plantaginaceae</i>		1	ar	Tf	R	7	6	4
217.	<i>Veronica serpyllifolia</i>	rozrazil douškolistý	<i>Plantaginaceae</i>		2	apo	Hkf	CSR	6	5	5
218.	<i>Veronica spicata</i>	rozrazil klasnatý	<i>Plantaginaceae</i>	C4a	1	apo	Hkf	CSR	7	6	3
219.	<i>Vicia sativa</i>	vikev setá	<i>Fabaceae</i>		1	ar	Tf	CR	7	6	5
220.	<i>Vicia sepium</i>	vikev plotní	<i>Fabaceae</i>		2	apo	Hkf	C	6	5	5
221.	<i>Vicia tetrasperma</i>	vikev čtyřsemenná	<i>Fabaceae</i>		1,2	apo	Tf	R	7	6	4

222.	<i>Vinca minor</i>	brčál barvínek	<i>Apocynaceae</i>		2	apo	Chf	CS	4	6	5
223.	<i>Vincetoxicum hirundinaria</i>	tolita lékařská	<i>Apocynaceae</i>		2	apo	Hkf	CS	6	6	3
224.	<i>Viola arvensis</i>	violka rolní	<i>Violaceae</i>		1,2	apo	Tf	R	7	5	5
225.	<i>Viola odorata</i>	violka vonná	<i>Violaceae</i>		2	ar	Hkf	CSR	5	6	5
226.	<i>Viola reichenbachiana</i>	violka lesní	<i>Violaceae</i>		2,3	apo	Hkf	CSR	3	5	5
227.	<i>Viscaria vulgaris</i>	smolnička obecná	<i>Caryophyllaceae</i>		3	apo	Hkf	CSR	7	6	3

Legenda: **Poznámka** – stupeň ochrany rostliny, **Forma** – životní formy rostlin, **Původ** – rostliny dle původu (**Apo** – apofyty, **Neo** – Neofyty, **Ar** – archeofyty), **Strat** – životní strategie rostlin (**MFf** – makrofanerofty, **NFf** – nanofanerofty, **Chf** – Chamaefyty, **Hkf** – hemikryptofty, **Gf** – geofyty, **Tf** – Terofyty), **L** – nároky na světlo, **T** – nároky na teplo, **F** – nároky na vlhkost,

Příloha 2 – seznam čeledí

Tab. 1 Seznam zastoupených čeledí.

	Latinský název	Český název	Počet zástupců
1.	<i>Aceraceae</i>	javorovité	2
2.	<i>Alliaceae</i>	česnekovité	1
3.	<i>Amaryllidaceae</i>	amarylkovité	2
4.	<i>Anthericaceae</i>	bělozářkovité	2
5.	<i>Apiaceae</i>	miříkovité	6
6.	<i>Apocynaceae</i>	toješťovité	2
7.	<i>Araliaceae</i>	aralkovité	1
8.	<i>Aristolochiaceae</i>	podražcovité	1
9.	<i>Aspleniaceae</i>	sleziníkovité	1
10.	<i>Asteraceae</i>	hvězdíkovité	23
11.	<i>Balsaminaceae</i>	netýkavkovité	1
12.	<i>Betulaceae</i>	břizovité	3
13.	<i>Boraginaceae</i>	brutnákovité	7
14.	<i>Brassicaceae</i>	brukvovité	8
15.	<i>Callitrichaceae</i>	hvězdošovité	1
16.	<i>Campanulaceae</i>	zvonkovité	5
17.	<i>Caprifoliaceae</i>	zimolezovité	2
18.	<i>Caryophyllaceae</i>	hvozdíkovité	9
19.	<i>Celastraceae</i>	jesencovité	1
20.	<i>Cistaceae</i>	cistovité	1
21.	<i>Colchicaceae</i>	ocúnovité	1
22.	<i>Convolvulaceae</i>	slačcovité	4
23.	<i>Cornaceae</i>	dřínovité	1
24.	<i>Crassulaceae</i>	tlusticovité	5
25.	<i>Cupressaceae</i>	cypřišovité	3
26.	<i>Cyperaceae</i>	šachorovité	1
27.	<i>Dipsacaceae</i>	štetkovité	2
28.	<i>Ericaceae</i>	vřesovcovité	1
29.	<i>Euphorbiaceae</i>	prýšcovité	2
30.	<i>Fabaceae</i>	bobovité	14
31.	<i>Fagaceae</i>	bukovité	2
32.	<i>Fumariaceae</i>	zemědýmovité	1
33.	<i>Geraniaceae</i>	kakostovité	5
34.	<i>Hippocastanaceae</i>	jírovcovité	1
35.	<i>Hyacinthaceae</i>	hyacintovité	2
36.	<i>Hydrangeaceae</i>	hortenziovité	1
37.	<i>Hypericaceae</i>	třezalkovité	1
38.	<i>Juncaceae</i>	sítinovité	2
39.	<i>Lamiaceae</i>	hluchavkovité	11
40.	<i>Liliaceae</i>	liliovité	3
41.	<i>Magnoliaceae</i>	šacholanovité	1
42.	<i>Malvaceae</i>	slézovité	1
43.	<i>Oleaceae</i>	olivovníkovité	2
44.	<i>Onagraceae</i>	papulkovité	1
45.	<i>Orobanchaceae</i>	zárázovité	2

46.	<i>Oxalidaceae</i>	šťavelovité	1
47.	<i>Papaveraceae</i>	makovité	1
48.	<i>Pinaceae</i>	borovicovité	7
49.	<i>Plantaginaceae</i>	jitrocelovité	8
50.	<i>Poaceae</i>	lipnicovité	12
51.	<i>Polygonaceae</i>	rdesnovité	4
52.	<i>Polypodiaceae</i>	olsadičovité	1
53.	<i>Primulaceae</i>	prvosenkovité	3
54.	<i>Ranunculaceae</i>	pryskyřníkovité	10
55.	<i>Rosaceae</i>	růžovité	14
56.	<i>Rubiaceae</i>	mořenovité	4
57.	<i>Salicaceae</i>	vrbovité	1
58.	<i>Sambucaceae</i>	bezovité	1
59.	<i>Saxifragaceae</i>	lomikamenovité	1
60.	<i>Scrophulariaceae</i>	krtičníkovité	1
61.	<i>Taxaceae</i>	tisovité	1
62.	<i>Tiliaceae</i>	lípovité	2
63.	<i>Ulmaceae</i>	jilmovité	1
64.	<i>Urticaceae</i>	kopřivovité	1
65.	<i>Valerianaceae</i>	kozlíkovité	1
66.	<i>Violaceae</i>	violkovité	3

Příloha 3 – Celky parku

Obr. 1 Celek č. 1.

Obr. 2 Celek č. 2.

Obr. 3 Celek č. 3.

Příloha 4 – vybrané druhy rostlin

Obr. 1 hrachor jarní (*Lathyrus vernus*).

Obr. 2 jarmanka větší (*Astrantia major*).

Obr. 3 bělozárka liliovitá (*Anthericum liliago*).

Obr. 4 orlíček obecný (*Aquilegia vulgaris*).

Obr. 5 chrpa chlumní (*Centaurea triumfetti*).

Obr. 6 křivatec nejmenší (*Gagea minima*).

Obr. 7 pomněnka řídkokvětá (*Myosotis sparsiflora*).

Obr. 8 snědek chocholičnatý (*Ornithogalum angustifolium*).